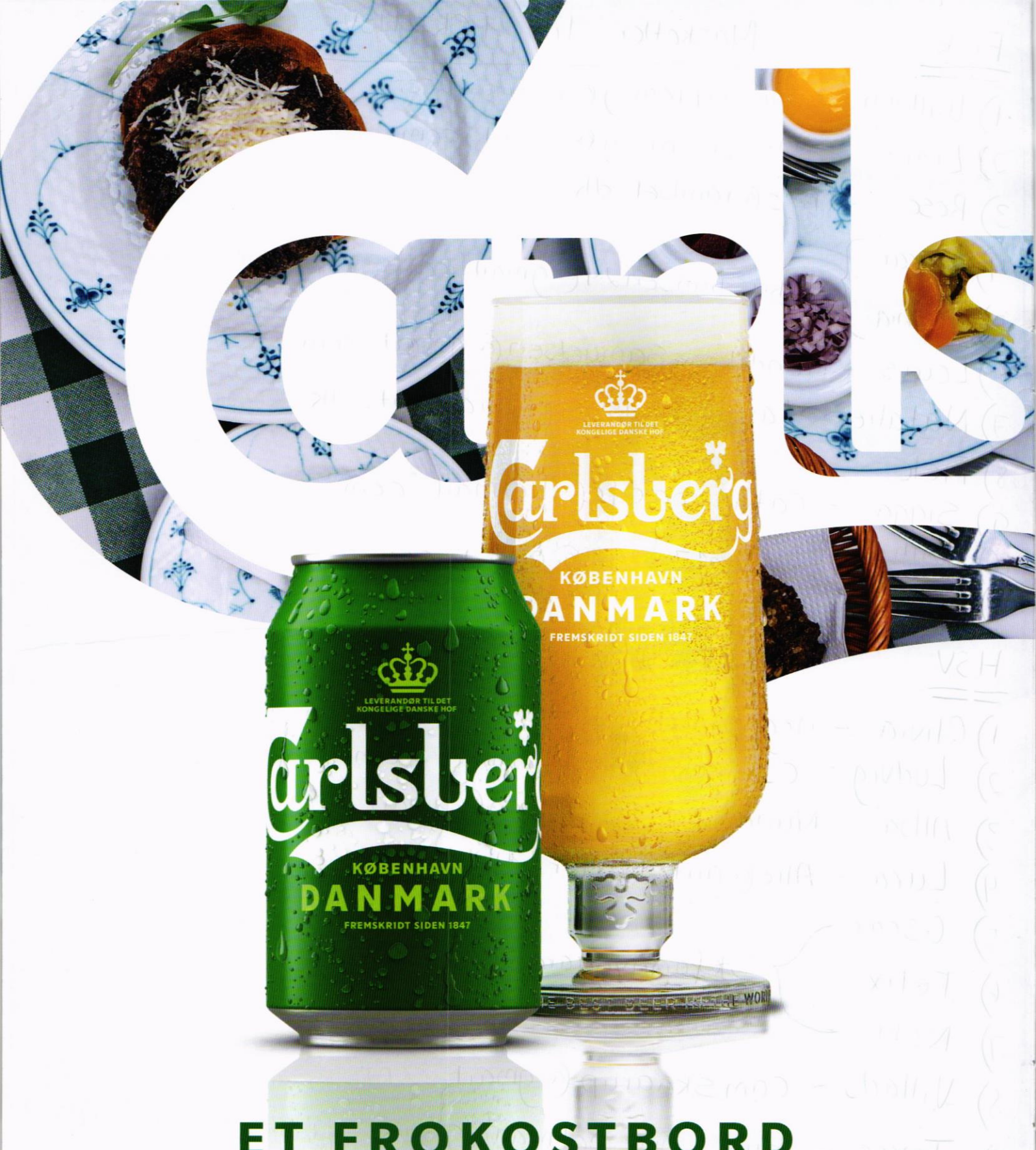
BRØLET

F.C. KØBENHAVN
FAN CLUBS OFFICIELLE
MEDLEMSBLAD #94

ET FROKOSTBORD SMAGER AF EN KOLD ØL

PROBABLY THE BEST BEER IN THE WORLD

Forventningens bæven

Det har været et underligt forår. Det har – mildt sagt – været noget af en maveplasker efter sidste års eventyr i Champions League.

Jeg kommer nok til at lyde som en sur gammel mand i denne leder. Men det er jeg så også.

Fodboldmæssigt – tjah. Det har været en lunken omgang, men FC København ligger godt til i toppen, og jeg er forsigtigt optimistisk i forhold til at køre mesterskabet hjem.

Men det har været en rusten opstart efter en voldsom udskiftning i truppen over sommeren, og det ville ikke være fuldstændig uventet, hvis det igen kikser, når man ser på, hvor bred en trup FC Midtjylland besidder, og hvor stærke flere andre hold virker. Hvis et af de andre tophold får medvind, og vi ikke har fundet melodien i foråret, så kan alt ske, og det er selvfølgelig bekymrende.

Der er dog andre ting, der bekymrer mig mere, som også er omtalt i en separat artikel i dette nummer, nemlig klubbens ejerforhold. Der er lagt op til, at man kan sælge fodboldklubben fra.

Over sommeren var der store bekymringer i fankredse, da der kom en historie om, at man solgte Orri for 150 millioner, hvoraf sportsdirektøren kun fik 15 millioner at købe en ny angriber for. German Onughka fra Vejle blev købt, og han har primært været en dyr bænkevarmer, så vi ved reelt ikke, om han var pengene værd.

Der blev to gange hevet 100 millioner ud, da vi var i Champions League. Jeg havde ikke forventet, man holdt på pengene i den grad, det lader til at være sket nu, hvor vi er i Conference League. Det bekymrer mig.

Men hvad er alternativet? Man kunne forestille sig amerikanere, der kører klubben i sænk, som vi har set mange andre steder i både Danmark og Europa. Eller noget i min verden uacceptabelt – arabiske oliepenge og dermed sportswashing.

Slutteligt er jeg også nødt til at nævne de problemer, der har været uden for banen. Nu står vi med forbud mod udefans til de kommende kampe mod Brøndby. Jeg kunne med min erfaring sagtens forestille mig, at vi muligvis kigger ind i en fremtid med ingen udebanefans til de kampe i mange år fremover. Som man har set det i Holland.

Det kan man sagtens være sur over. Men jeg er af den overbevisning, at havde Divisionsforeningen ikke reageret så hurtigt, så var der en reel risiko for, at der fra politisk side ville blive lukket for samtlige fans til disse kampe. Og det ønsker ingen. Så lige nu er det en lort, der skal ædes. Men den lort kunne sagtens have været meget større.

Så vi er nok nødt til at indse, at de ting, der er sket, ikke er acceptable. Og håbe, at situationens alvor bliver forstået hele vejen rundt. Der er simpelthen nødt til at komme lidt ro på. Ellers risikerer vi en meget værre situation.

Tom Carstensen
Chefredaktør

BRØLET 94

Oplag: 8.100

Chefredaktør
Tom Carstensen, broelet@fckfc.dk

Redaktør
Thor Carlskov

Skribenter
Thor Carlskov, Kristoffer Olsen, Asger Bach Holst, Tom Carstensen, Katinka Riess, Lars Thor Jensen, Jakob Illerup, Jill Petersen, Agnes Lawaetz, Marie Friis Gaard og Thomas W. Pohlentz

Fotoredaktør
Johnny Frederiksen

Fotografer
Tobias Jørgensen, August Sjørup, Allan Høgholm, Thomas W. Pohlentz og Maria Louise Reichardt

Forsidefoto
August Sjørup og Maria Louise Reichardt

Tryk
All Graphic

Layout
Philip Bidstrup

FC København Fan Club
Øster Alle 50, st., 2100 København Ø
kontor@fckfc.dk – www.fckfc.dk
bestyrelse@fckfc.dk
CVR: 32759327
Bank: 5291 - 0000144873

Bestyrelsen
Formand: Christian Hindkjær
Næstformand: Casper Fischer Raavig
Kasserer: Ninni Hammer
Medlem: Mie Backmann
Medlem: Sara Gangsted
Suppleant: Christian Thomsen
Suppleant: Kim Dahl Hansen

F.C. København
PH Lings Alle 2, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 00
info@fck.dk – www.fck.dk

FCK AWAY – awaykort
www.fckaway.dk/fck
fckaway@fck.dk

Sæsonkort & FCK kundeservice
Øster Alle 56, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 31 31
kundeservice@fck.dk

SIDE 36

SIDE 18

SIDE 40

SIDE 28

SIDE 12

SIDE 42

SIDE 21

BESTYRELSEN HAR ORDET

I oktober kunne vi fejre 33 år som F.C. København Fan Club. Der er sket utrolig meget, siden vi meldte det allerførste medlem ind og startede med at bygge fundamentet til en fanklub for F.C. København. Mange bestyrelsesmedlemmer, trænere, fans, fodboldspillere og frivillige er kommet og gået gennem tiden, men aldrig før har vi kunnet tilføje endnu et fodboldhold til det at være F.C. København-fan. Det kunne vi så langt om længe i sommeren 2024. Den 17. august 2024 blev en historisk og magisk dag, da F.C. Københavns kvindehold for første gang, med solen i øjnene og en tilskuerrekord i ryggen, kunne løbe på banen på Vanløse Idrætspark. Det var den smukkeste sommerdag, hvor F.C. Københavns kvinder hev den første af fire 3-0 sejre i hus. En dag, som vi ved, mange havde set frem til, og det er svært at beskrive med ord, hvor rørende det var at se små piger og drenge med glædestrålende og forventningsfulde øjne følge kvinderne på banen. Og lige der, i det øjeblik, blev alle bekymringer og besværligheder lagt på hylden, og der var kun kærligheden til fodbolden tilbage.

Som vi også fortalte i sidste nummer af Brølet, har vi naturligvis været klar til at støtte kvinderne fra starten. I stedet for at lave en separat fanklub for kvinderne har vi valgt at samle støtten til både herre- og kvindehold under ét og samme tag. Indrømmet, det har ikke været nemt, 32 år senere, at skulle bygge en ny fanklub op i fanklubben. Vi stod pludselig med et helt nyt fundament, der skulle støbes, og meget kort tid til bare at få det hele til at fungere. Farver, logo, ja, sågar spillertruppen blev holdt tæt til kroppen fra F.C. Københavns side, og først få uger inden første kamp kunne vi for alvor komme i gang med at male bannere, skrive sange, trykke kampprogrammer og hvad vi ellers havde i ærmet til kvindernes første kamp.

Selvom vi stadig er i den spæde start, har de første fire måneder med et kvindehold været en succes. Vi har budt velkommen til en gruppe helt fantastiske frivillige, der er fyldt med idéer, gåpåmod og energi. Har I ikke mødt dem på Vanløse Idrætspark eller til én af kvindernes udebanekampe, kan I godt glæde jer. Deres lyst og gejst omkring kvindeholdet er fantastisk og smitter af på enhver, og vi er helt overbeviste om, at de kan drive støtten til kvinderne langt.

Skal vi vende blikket mod fankulturen omkring herreholdet, ville det være synd at sige, at vi lige nu er et sted, hvor vi kan være lige så stolte. Vi har brugt en god del af efteråret på dialogmøder, derbymøder og møder med både justitsministeren og kulturministeren. Timer og atter timer er brugt på at forsøge at knække koden til, hvordan vi slipper af med de voldsparate individer, der netop nu er ved at ødelægge det for os alle sammen. Bøder og sanktioner, der rammer os alle, står i kø, fordi der er nogle, der fuldstændig har misforstået, hvordan man er fodboldfan og støtter sin klub. Hver eneste gang vi står med en ny episode, falder hele vores gode arbejde til jorden, og vi kan starte forfra med indkaldelse til et nyt møde med en ny minister. Det er mere end frustrerende!

Midt i det hele står vi, fredelige fodboldfans, som de helt store tabere. Det er os, der bliver taget som gidsler, og det kan og skal vi ikke være tilfredse med. Vi er mange, der er trætte af denne udvikling, og her taler vi altså også om mange af dem, der står på Sektion 12. Vores fornemmelse er, at en del af dem, der har elsket stemningen på Sektionen, søger mod andre tribuner, fordi man simpelthen ikke føler sig som en del af fællesskabet på tribunen længere. Det er synd og skam. Især fordi det giver mulighed for, at der kommer endnu flere til, som ikke forstår, hvordan man skal

opføre sig som fan af F.C. København. Om så det er ved dybt upassende sange eller en truende og/eller voldelig adfærd. Vi bliver nødt til at være opmærksomme på, at den massive tilskuervækst vi har oplevet siden corona, desværre også har tiltrukket mennesker, som ikke lader til at tænke over, hvad de står på skuldrene af, og har en opførsel og en adfærd, der skubber medfans væk.

Den udvikling skaber desværre splittelse mellem fans, hvilket først kan dræbe al den gode fankultur, der har taget mange år at bygge op. Mange kan nok huske den "skyttegravskrig", der var mellem S12 og Nedre C gennem 10'erne, og det er ikke noget, nogen er tjent med at gentage. Uden at nævne navne, har vi set det andre steder, hvor deres problemer er langt større end vores den dag i dag. Det kan meget hurtigt ende med, at man bare står og peger fingre ad hinanden og på den måde glemmer at fokusere på selve problemet. Vi skal aldrig vende det blinde øje til, men vi skal forstå, at på alle tribuner i Parken findes der lige så mange fans som os selv, der er lige så hamrende trætte af alt det, der foregår lige nu, men som er lige så magtesløse som alle andre.

Vores håb er, at vi gennem dialog, erfaringer og samarbejde kan få stoppet udviklingen, men arbejdet tager tid og kræver gennemarbejdede handlinger – ikke forhastede stramninger og restriktioner.

Lad os runde af i den positive afdeling. 2024 blev også året, hvor vi endelig kan slå dørene op for et nyt FCKFC.dk. Det har været et projekt længe for vores kære frivillige webmaster. Det er os en stor fornøjelse og glæde, at vi endelig kan præsentere den for jer, og vi håber, I vil tage godt imod den. Den har kostet blod, sved og søvnløse nætter, men vi er meget glade og tilfredse med resultatet, og vi har fået integreret kvindeholdet som en naturlig del af hele FCKFC-universet. Vi håber også, at I vil gå på opdagelse i vores billedarkiv og nyde et tilbageblik gennem intet mindre end over 44.000 billeder.

Til slut vil vi gerne takke jer for året, der er gået, og ønske jer alle en glædelig jul og et godt nytår. Vi ses på tribunerne i 2025.

Casper, Christian H., Christian T.,
Kim, Mie, Ninni & Sara

Samarbejdspartner med
F.C. København &
F.C. Københavns Fan Club

Hertz bogtrykkergården a/s

Kongelig Privilegeret
Siden 1828

www.hertz.dk
post@hertz.dk

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

VENNER & FJENDER

FCKS KVINDEHOLD
F.C. Københavns kvindehold bør være selvskrevet til en plads på den her liste. Ikke kun fordi de er startet som lyn og torden og fører 2. division med otte sejre og to uafgjorte i ti kampe samt har spillet sig i pokalkvartfinalen, men også fordi de har formået at skabe en masse positiv opmærksomhed omkring kvindefodbold i København. Vi glæder os til at følge jeres jagt på oprykning og yderligere succes i dansk fodbold.

THOMAS DELANEY
Kaptajnen er hjemme i København igen! Ingen kan være i tvivl om, at Delaney er en rigtig ven og klublegende, og det vil vi blot understrege igen. Delaney elsker klubben, og klubben elsker ham. Selv efter alle de år er han stadig medlem af den officielle fanklub og fremstår altid som en veltalende og fornuftig repræsentant for F.C. København. Og når man så krydrer sin hjemkomst med et afgørende mål i sin første kamp tilbage, ja, så vil kærligheden til manden med det lækreste hår i København ingen ende tage. Velkommen hjem, Thomas.

ORRI OSKARSSON
Den blonde islænding var på nippet til sit helt store gennembrud i den hvide trøje, inden han blev solgt for et rekordbeløb til spanske Real Sociedad. Vi nåede aldrig at se, hvad det kunne være blevet til i København, ligesom vi heller ikke fik sagt ordentlig farvel, så derfor skal Orri naturligvis have en plads som ven på denne udgave af listen. Tak for altid at have givet alt og været et forbillede for talentarbejdet i klubben. Vi ønsker dig alt godt i det spanske og i din videre karriere. Måske ses vi endda igen? København vil i hvert fald altid byde dig velkommen.

IDIOTISK FANOPFØRSEL
Der er allerede blevet sagt og skrevet meget om episoderne under seneste derby i Brøndby, men det vi alle oplevede derude var ikke okay. Det glæder både diverse kast med pyroteknik – ingen nævnt, ingen glemt – men så sandelig også de gentagne homofobiske sange og gestikuleringer, der var at opleve i vores eget tribuneafsnit i løbet af kampen. Vi putter den opførsel på fjendelisten og konstaterer, at det ikke er dansk fodbold værdigt og slet ikke F.C. København.

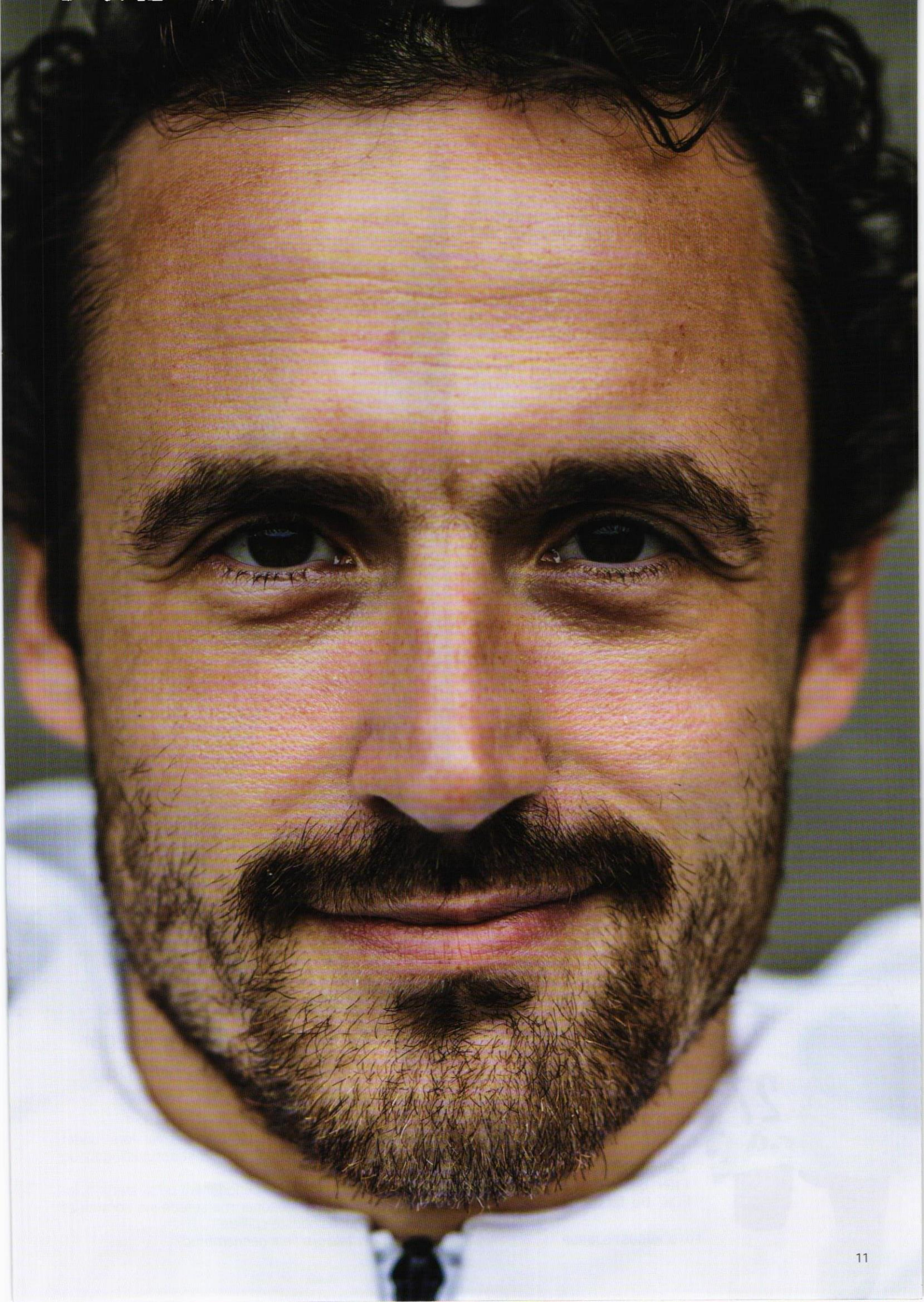
ODDSET POKALEN
Der er intet galt med Oddset Pokalen som sådan. Tværtimod. Det, at mindre klubber får mulighed for at møde de helt store klubber, og at vi fans kan besøge steder, vi normalt ikke kommer i løbet af en sæson, er det, vi alle forbinder med pokalfodbold. Desværre har vi de senere år oplevet, at kampene er blevet flyttet væk fra de mindre provinsstadioner og ind på de store Superliga-stadioner, og det har gjort pokalen langt mindre interessant for os fodboldfans. Den seneste udvikling har sågar betydet, at de store klubber har betalt sig til at spille hjemme og derved yderligere ødelægge charmen ved pokalturneringen. Den uskik fortjener en plads på fjendelisten, ligesom turneringsudvalget også får en plads for ikke at prioritere det, vi alle elsker ved turneringen, nemlig det lokale og Davids kamp mod Goliat på Davids hjemmebane.

BRØNDBY STADION
Sikkerhedsbrud på sikkerhedsbrud, kaos og dårligt værtsskab har i mange år været en fast del af det at besøge 'Stadio Communale' på Vestegnen. Det faktum, at det har stået på i så mange år, bør kaste en plads på fjendelisten af sig. Især fordi det flere gange er blevet påpeget, at der er noget helt galt derude, uden at der er blevet gjort synderligt meget ved det – det skriger på en plads på den her del af listen.

FOTO: MARIA LOUISE REICHARDT

KONGEN ER HJEMME

De fleste FC Københavnere har hungret efter gensynet i flere år, og langt om længe er det lykkedes. En af de største til nogensinde at bære trøjen er tilbage i København, og det er med de samme store ambitioner, han havde for klubben, da han forlod den for syv og et halvt år siden. Brølet har mødt den sande konge af København til en snak om at vende hjem til et nyt FCK og få en stak anekdoter fra hans første tid i klubben og fra hans imponerede udenlands- og landsholdskarriere.

Af Asger Bach Holst

"Det er lidt ligesom at spørge: 'Hvorfor elsker du din mor?', siger Thomas Delaney, da Brølet spørger ham, hvad der er det særlige ved FCK.

Stoltheden over – og kærligheden til – FCK er ikke til at tage fejl af, da Brølet møder Delaney i hjemstavnen Frederiksberg.

Kongen af København er vendt hjem efter syv og et halvt år i store udenlandske ligaer. Og det er ikke et sekund for tidligt, hverken for de hungrende F.C. Københavnere eller kongen selv.

Huset stod klar. Han var klar. Familien var klar. Men forhandlingerne gik i hårknude. Og så gik de i hårknude igen.

"Jeg ville gerne have været hjemme før. Over to gange lykkedes det ikke, men i sidste ende er jeg bare glad for, at det blev tredje gang, der var lykkens gang," siger midtbanespilleren.

Prædikatet 'hjem' om FCK kunne ikke passe bedre for nogen, end det gør for Thomas Delaney, der med egne ord har brugt størstedelen af sit liv på og omkring KB's baner på Frederiksberg.

"Lige så meget som jeg spejler mig i FCK – lige så meget er jeg 'skabt' af KB. Mange af de værdier jeg går rundt med, har jeg fået på Peter Bangs Vej. Jeg har brugt flere timer på anlægget, end jeg har brugt på at være i skole. Jeg cyklede også herned i weekenderne, når jeg ikke skulle spille og havde fri. Så det er jo bare mit andet hjem", siger den hjemvendte KB-dreng.

Al den tid på banerne på ydre Frederiksberg betalte sig for Thomas Delaney, der steg op gennem rækkerne og til sidst fik sin førsteholdsdebut i april 2009 mod Nordvest FC i pokalturneringen.

Siden er det i skrivende stund blevet til mere end 260 kampe for klubben, hvilket placerer ham i top 10 for flest spillede kampe for F.C. København.

Ulla fra Niels Brock

Thomas Delaney er en af første store frugter, der er høstet fra det store talentsats, der blev sat i gang i 00'erne.

Nogle af hovedaktørerne blandt ungdomslederne dengang var Brian Riemer, Johan Lange og Sune Smith-Nielsen.

"Det er jo gået rimelig godt for alle tre", siger Thomas Delaney og fortsætter.

"Allerede dengang blev spillerne vejledt minutiøst i forhold til at prioritere, hvem man skulle spille med hvornår ... og hvornår man skulle i skole.

Jeg havde en studieleder på Niels Brock, der hed Ulla, der tillod mig at have godt og vel 70 procents fravær."

Gennembruddet?

Efter debuten fulgte otte år i FCK. De første år under Ståle bed han sig mere og mere fast, men det var først under Ariël Jacobs, at han blev fast mand i startopstillingen, og også fik sin landsholdsdebut.

Efter Ståles retur røg han i perioder lidt ud af start-11, inden han i de to sidste sæsoner markerede sig som en af klubbens og ligaens bedste spillere.

Måske er der tale om flere gennembrud?

FOTO: AUGUST SJØRUP

> "Mange af de værdier jeg går rundt med, har jeg fået på Peter Bangs Vej.

"Det har jeg faktisk aldrig tænkt over. Det var jo lidt en bjergetape, ikke? Men det er nok under Ariël Jacobs, at det sker. Der kommer også en ung generation med Nicolai Jørgensen, der kommer til FCK, og Corner, der lige pludselig dukker op. Så det er nok det bedste bud, selvom jeg også har et par afbræk i de efterfølgende år," siger Thomas Delaney.

Forkælet og arrogant?

Uanset hvornår gennembruddet præcist kom, er de kolde fakta, at midtbanegeneralen står tilbage med fem pokaltitler og seks mesterskaber med F.C. København – hvis man tæller "helikopterlandings-mesterskabet" med (og det gør man).

De seks mesterskaber er blevet vundet som ungdomsspiller, marginalspiller, stjerne og anfører – og når man har så mange, kan det være svært at udpege ét som det mest specielle.

"Det lyder måske lidt arrogant, men de bliver blandet lidt sammen for mig, og jeg er måske ikke den skarpeste til at huske detaljer. Det lyder lidt forkælet at sige, at de flyder lidt sammen, men det gør de. Jeg er dog lige så glad for dem, hvor jeg var anfører, som dem, hvor jeg var marginalspiller," siger københavneren, der med kniven for struben til sidst får valgt sit yndlingsmesterskab.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

> Her handler det om at vinde Superligaen, vinde pokalturneringen og vinde Champions League.

Thomas Delaney

Født: 3. september 1991 i København

Klubber:
2009-2017: FC København (246 kampe, 24 mål, 17 assist)
2017-2018: Werder Bremen (49 kampe, 7 mål, 7 assist)
2018-2021: Borussia Dortmund (88 kampe, 4 mål, 11 assist)
2021-2024: Sevilla FC (47 kampe, 2 mål, 1 assist)
2023 Hoffenheim på leje (7 kampe)
2023-24 Anderlecht på leje (25 kampe, 1 mål, 2 assist)
2024-: FC København (i alt 262 kampe, 25 mål, 18 assist)
A-2013-2024: A-landshold (81 kampe, 8 mål)

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

"Så skulle det måske lige være 2017-mesterskabet, hvor jeg ene mand har afgjort det, da jeg tager til Bremen i januar," joker Delaney.

Siden sidst

I de syv og et halvt års fravær har Delaney været forbi store adresser i Tyskland, Spanien og senest Belgien. Der hersker ingen tvivl om, at København er hans hjem. Spørgsmålet er, om han nogensinde fandt sit 'andet hjem' ude i fodboldeuropa?

"Det er et godt spørgsmål. Jeg tror, jeg følte mig mest tilpas i Dortmund. Ikke at det var en fantastisk by, men det var et godt tidspunkt i mit liv og et godt sted at være. Min datter er født i Dortmund, og det har nok også noget at sige. Men det vil altid være et sted, der har sat sig ekstra. Sevilla er en federe by og en federe livsstil, men det var også et andet liv og et mere kaotisk liv," fortæller Thomas Delaney.

Hvis han selv skal fremhæve noget fra sin flotte udlandskarriere, er det ikke dog ikke fra storklubberne Dortmund og Sevilla, men derimod fra Bremen, hvor det hele startede.

"Da jeg skiftede til Bremen, kunne medierne ikke forstå, at jeg nærmest var skiftet til en 2. Bundesliga-klub, og så ender vi med at spille om europæiske pladser i sidste runde. De halvandet år gik så hurtigt, og det var svært at spille i bunden af Bundesligaen. Hvis jeg havde karantæne eller var skadet, kunne jeg ikke se kampene, fordi det var så nervepirrende. Spol frem til halvandet år senere, så blev jeg solgt for 22 millioner euro," siger midtbanespilleren.

Lokker Brian?

Langt størstedelen af de imponerede 81 kampe som Thomas Delaney har opnået for det danske landshold fik han under sit lange udenlandseventyr.

Både under Åge Hareide og Kasper Hjulmand markerede Delaney sig som en vigtig spiller på landsholdets centrale midtbane – ofte flankeret af Pierre-Emile Højbjerg og Christian Eriksen.

Et stort personligt øjeblik er naturligvis hattricket ude mod Armenien dagen efter hans 26-års fødselsdag i 2017. I landsholdsregi er der dog intet, der kommer op på siden af den historiske EM-slutrunde på hjemmebane, der bød på gigantiske ned- og opture.

"Højdepunktet på landsholdet er hele EM 2021 på godt og ondt. Det var en speciel tid, hvor vi lærte hinanden lidt bedre at kende, hvilket var afgørende for den videre succes, vi også bar ind i kvalifikationen, men desværre ikke bar videre i Qatar," siger Thomas Delaney.

25. august i år meddelte Thomas Delaney, at han stopper på landsholdet efter 11 års tro tjeneste. Få måneder senere blev det så officielt, at det bliver Delaneys gode gamle ven Brian Riemer, der overtager landstrænertjansen.

Er det mon noget, der kan lokke ham tilbage i landsholdsfolden?

"Nej, det er endegyldigt slut. Jeg tror ikke på, at noget er ultimativt, men jeg er stoppet på landsholdet for good. Med en pistol for panden kan vi snakke om det, men det er ikke inde i mine overvejelser. Selvom det kunne være hyggeligt med gode gamle Brian Riemer, så har træneren på landsholdet aldrig haft indvirkning på min beslutning," siger Thomas Delaney.

Befriende hjemkomst

I slutningen af juli landede den længe ventede nyhed om kongens retur. Den blev kørt ind med big band i Parken, de bedste Delaney-highlights gik endnu engang deres sejrsgang overalt på sociale medier, og jublen blev ikke mindre af, at han i sin første kamp diskede op med endnu et legendarisk Delaney-moment, da han afgjorde hjemmekampen mod AGF med et smukt hovedstødsmål.

"Det bedste er stadig på vej," siger midtbanegeneralen, inden han funderer lidt over, hvad det har betydet uden for banen, at han er hjemme, hvor han kom fra.

"Der er en naturlig omgang med folk, men det har også taget tid at vænne mig til, at der er mange bekendtskaber, der skal passes, og mange mennesker, der gerne vil ses. Normalt har det altid været et kategorisk nej. Men det at være tæt på mennesker, det er befriende – det kan godt være en ensom livsstil at være fodboldspiller i et andet land. Særligt, når man som mig har skiftet meget rundt," siger Delaney.

Selvom klubbens faciliteter møder kritik, så er der sket meget på 10'eren på syv og et halvt år.

"Setuppet er den største forskel. Og det selvom vi jo går og føler, at vi er ved at vokse ud af det her sted. Der er mange flere ansatte – jeg havde lige fat i William Clem, da vi så en leverandør fylde vores køleskab. Jeg fortalte ham, at 'dengang jeg var ung, så var det altså mig, der fyldte det køleskab.' I staben var der tre trænere og to fysser. I dag er der nok en større stab end spillertrup", siger Thomas Delaney.

Han kommer i det hele taget hjem til et F.C. København, der er i gang med en enorm udskiftning. 21 tilgange og 12 afgange er noget, der kan mærkes for den hjemvendte kriger.

"Det er svært i FCK at have en stor udskiftning, for vi træner ikke. Vi har ikke trænet hele ugen, fordi vi spiller kampe. Så det gælder for os om at holde skruen i vandet indtil vinter, og så se om vi kan tage nogle dybere spadestik og udvikle os endnu mere," siger Thomas Delaney.

Men det er langt fra første gang, at klubben går igennem en stor udskiftning. Blandt andet efter den historiske 10/11-sæson.

"Det minder meget om noget, vi har oplevet tidligere. En af de voldsomme udskiftninger kom, da Ståle smuttede og alle de tunge drenge havde udløb. I dag er der nok flere penge indblandet i de store udskiftninger, hvor man dengang ikke solgte så meget, men lod mange gå", husker Delaney

Nees den nye Ståle?

Med undtagelse af sæsonerne 11/12, 12/13 og 24/25 har Delaneys chef i FCK heddet Ståle Solbakken. Det var ham, der gav ham debut i 2009, hev ham ud af startopstillingen i 13/14, for så at gøre ham til anfører i den efterfølgende sæson.

Nu hedder den nye sherif Jacob Neestrup – en mand, der ofte er blevet sammenlignet med netop sin norske forgænger og tidligere chef.

Thomas Delaney kan godt se Ståle i Jacob Neestrup, og han kan lide det.

"Nees har også den der 'switch', som Ståle har – dog uden fråden – som jeg meget godt kan lide. Jeg kan godt lide den side af den ældre skole af trænere, hvor man kalder en spade for en spade," siger Thomas Delaney

Selvom fodboldspillet har udviklet sig siden Ståle var i FCK, har han ifølge Thomas Delaney stor indflydelse på, hvordan taktikken og fremgangsmåden fortsat er i FCK i

> Jeg havde lige fat i William Clem, da vi så en leverandør fylde vores køleskab. Jeg fortalte ham, at dengang jeg var ung, så var det altså mig, der fyldte det køleskab.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

> Ståle har sat sit aftryk så dybt på FCK, at jeg kan se rigtig mange ligheder omkring grundlæggende færdigheder og visioner. Det handler meget om, hvordan man forsvarer boksen.

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

dag. Ståles indflydelse rækker i øvrigt langt ud over FCK, hvis man spørger hans tidligere anfører.

"Der er sket meget, og jeg ved også, at der er sket meget med Ståle siden dengang, jeg var her. Der bliver arbejdet meget mere med metodik og hvordan tingene bliver gjort. Det er svært at sammenligne generationer, som der jo næsten er forskellen på Ståle og Nees.

Men jeg synes klart, at Ståle har sat sit aftryk så dybt på FCK, at jeg kan se rigtig mange ligheder omkring grundlæggende færdigheder og visioner. Det handler meget om, hvordan man forsvarer boksen. Det er noget, jeg også har set hos Brian Riemer og Kasper Hjulmand, som jo også er inspireret af Ståle," siger Thomas Delaney.

På trods af sin tydelige retorik er Neestrup dog en tand blødere, hvis man spørger Delaney.

"På det personlige plan er der nok lidt mere gulerod med Neestrup," siger Thomas Delaney.

Eksotisk eventyr?

Tidligere i karrieren legede Thomas Delaney med tanken om et eksotisk fodboldeventyr uden for Europa i karrierens efterår. Japan, USA og Australien har været på plakaten som interessante slutdestinationer for en flot karriere. Men der er sket meget, siden han luftede den idé, og nu er planen en anden.

"Man kan ikke nå det hele. Jeg tænker ikke, at jeg skal til Japan efter min tid i FCK. Så bliver det bare på en lang ferie," siger Thomas Delaney.

For nu handler det om FCK.

"Det er min plan at slutte min karriere i FCK, og jeg kan sagtens se mig selv spille mere end de to år, jeg har på kontrakten nu. Vi må se, hvor lang tid det giver mening for mig selv og for klubben. Men det er planen, at det her er endestationen, siger Thomas Delaney.

Han kommer hjem uden de store personlige ambitioner. Det handler om holdets mål, og de er klare som altid.

"Du kan spørge Sune (Smith-Nielsen red.), hvad mine personlige ambitioner er, for mine personlige ambitioner er FCK's ambitioner. Jeg vil bare gerne være en del af et succesfuldt hold, for det er det, der gør mig glad.

Det er spørgsmålet, hvad der kommer først, men hvis jeg er god, så er holdet tit godt – og hvis holdet er godt, så er jeg tit også god. Her handler det om at vinde Superligaen, vinde pokalturneringen og vinde Champions League," siger Thomas Delaney

Vinde Champions League?

"Sagde jeg det? Så må det være sådan, ellers ryger træneren," griner Thomas Delaney, da han bliver konfronteret med sin fortalelse.

Hvis det var en fortalelse.

Hvad siger 'fjendens skår'?

Som der synges på ugentlig basis i Thomas Delaneys ikoniske spillersang, så har han infiltreret den blå-gule lejr ved at gifte sig og stifte familie med gymnasiekæresten Michelle.

Michelles bror er nemlig ingen ringere end den tidligere Brøndby-anfører Mike Jensen, der ligger højt på manges FC Københavneres hadeliste. Deres far er den tidligere Brøndby-cheftræner Henrik Jensen.

Michelle er blevet en fast og vigtig del af Delaneys sang, men det har hun ikke altid været lige tilfreds med. Efterhånden har hun dog fået sangen, og klubben, ind under huden.

"Det har været et større tema, end det er nu. Der er stadig nogle af de nye udlændinge, der ikke ved det, og så er det jo altid meget sjovt. Men nu er hun jo blevet FCK-fan. Det har taget lang tid, men hun har fundet ud af, at for både pengepungen og humøret er det afgørende, at det går godt for FCK," siger Thomas Delaney.

På trods af onkel og morfar giver det også sig selv, hvem Delaney og Michelles datter kommer til at holde med i fremtiden. Måske kan hun endda selv komme til at repræsentere FCK, som farmand.

"Hvis hun er til fodbold, så kunne det sagtens være, at hun skal være anfører for kvindeholdet i fremtiden. Hun har boldøje, men vi må se, om fodbold bliver hende. Hun får i hvert fald chancen i KB," konstaterer klubbens hjemvendte søn.

UFEDT GENSYN I 2022

Hvis denne artikels skribent skal fremhæve et nedslag fra den flotte udlandskarriere, må det være Delaneys gensyn med Parken i efteråret 2022 i Champions League med Sevilla FC. En kamp, der kun vil blive husket for netop det – en mærkelig dag for alle F.C. Københavnere, men særligt en.

"Hold kæft, det var en dårlig kamp, mand! Det var faktisk overhovedet ikke fedt. Det føltes forkert, det må jeg sige. Jeg har jo spillet på udebane mod et gammelt hold før, men det føltes bare forkert. Det var heller ikke en god præstation af mig eller af Sevilla. Så selvom det var fedt at være tilbage, var det en super forkert følelse," siger Thomas Delaney.

FCKFanshop.dk

Bestil online før d. 19. december kl. 20:00, og få gaverne leveret inden jul. Butikken er åben til og med d. 23. december. Julegaver kan byttes til og med d. 31. januar 2025.

Åbningstider i butikken

Mandag - fredag:	10.00-18.00
Lørdag:	10.00-16.00
Søndag:	11.00-16.00

KØBT ELLER SOLGT

Hvis eller når, FCK sælges, er der tre realistiske scenarier, og et par af dem kan give en fan tynd mave.

Af Tom Carstensen og Thor Carlskov

Der var mange FCK-fans, der fik morgenkaffen galt i halsen, da der pludselig rullede en historie ind om, at den nye sportsdirektør kun havde fået 15 millioner ud af 150 for salget af Orri at rutte med, da han skulle ud på transfermarkedet.

Jovist – historien blev tilbagevist af Sune Schmidt-Nielsen. Men det ændrer ikke på, at man de senere år har set store udbytter hevet ud af klubben i kølvandet på Champions League-deltagelse. Og mange havde nok regnet med, at der nu skulle investeres endnu mere massivt i truppen, end der blev. Og i træningsanlæg. Og i stadion. Og ...

Som det står nu, er ejerkredsen Lars Seier, Karl Peter Korsgaard Sørensen og Erik Skjærbæk.

Men klubben er gjort klar til at blive solgt separat, så vi kan kigge ind i en fremtid, hvor ejerforholdene ændres komplet.

Derfor stiller Brølet her tre mulige scenarier op for fremtidige ejerforhold. Hvad er godt, og hvad er skidt? Er det bare skidt på hver sin måde? Det fristes de to ældre skribenter til denne artikel til at mene.

FOTO: ALLAN HØGHOLM

Nuværende ejerskruktur

Det er tydeligt, at den nuværende ejerkreds har været glade for de to år i Champions League.

Karl Peter Korsgaard Sørensen ejer 20,54 procent af aktierne. Erik Skjærbæk ejer 29,8 procent af dem, og Lars Seier ejer 22,55 procent af aktierne.

Samlet står de altså for næsten 75 procent af ejerskabet og kan dermed regere, som de vil. Det så vi, da de smed William Kvist ud af bestyrelsen – den eneste reelt fodboldkyndige i den forsamling – og derefter lovede, at der ville blive indsat en ny. Den person kigger vi stadig mod horisonten efter.

Det var tydeligt, at Sørensen og Skjærbæk følte sig taget et vist sted af Don Ø, da de for 15 år siden købte sig ind i klubben og kort tid efter kunne se deres aktier styrtdykke i værdi efter et katastrofalt regnskab.

Til gengæld har de to storaktionærer så kunnet trække penge ud flere år i træk, og måske de snart kunne finde på at skyde aktieposterne af, hvis det rigtige tilbud kommer. Lars Seier er formentlig også til at tale med, hvis der kommer et fornuftigt tilbud på bordet.

Og det er måske ikke så skidt endda med nye ejere. For vi har ventet længe på de efterhånden nødvendige investeringer ikke mindst træningsanlægget men også i truppen, som skal til, hvis man skal tage næste skridt i både Superligaen og Europa, og noget tyder på, at der skal nye ejere ind, hvis det skridt skal tages inden for en overskuelig tidsramme.

Danske eller skandinaviske ejere med dybe lommer ville umiddelbart være et foretrække, men de hænger desværre ikke på træerne – men folk i udlandet savler utvivlsomt ved tanken om at eje en klub med FC Københavns størrelse og gode navn, og særligt to kategorier springer i øjnene: amerikanere og arabere.

Amerikanerne

Ejere fra den anden side af Atlanten er der efterhånden mange af i europæisk fodbold. Og guderne skal vide, at det ikke alle steder har været en succes. Man behøver faktisk ikke kigge ud over landets grænser for at finde eksempler på, at amerikanerne kan være problematiske at have rendende i VIP-logerne.

I traditionsrige Esbjerg fB var det et mareridt med amerikanske ejere i tre år, fra foråret 2021 til foråret 2024.

Amerikanerne ansatte som noget af det første den tyske knallert Peter Hyballa som cheftræner, et eksempel på en skræmmende mangel på fingerspidsfornemmelse, som skabte så meget kaos, at klubben helt uhørt rykkede ned i 2. division og tilbragte to sæsoner dér.

Sporene skræmmer også delvist i Brøndby, hvor aktiemajoriteten siden januar 2023 har ligget hos en amerikansk kapitalfond. Den nye ejerkreds har for nylig truet med at skære drastisk i budgettet, hvis ikke der kommer mere sportslig succes. Skulle nedskæringer blive en realitet, kan man godt se BIF bumle rundt i midten eller endda bunden af Superligaen.

Oostende i Belgien er et andet eksempel. Det endte med konkurs i juni 2024. Listen er lang, men så meget plads har vi ikke her.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

Araberne

Også rigmænd fra stater på den arabiske halvø har i dén grad gjort deres indtog i europæisk fodbold de senere år.

På sin vis har det været med sportslig succes. Manchester City er jo et godt eksempel på det. Delvist ejet og drevet af Sheikh Mansour, der er fra kongefamilien i De Forenede Arabiske Emirater – og javist – også lige er vicepræsident OG vicestatsminister samme sted.

PSG er ejet af milliardærer fra Qatar. Og Newcastle er reelt ejet af den saudiarabiske diktaturstat, og da overtagelsen kom i hus, blev det fejret af virkelig fulde nordenglændere, der tumlede rundt iført arabiske tørklæder foran St. James Park. Mange års elendige resultater kan åbenbart få folk med på hvad som helst.

Så spørgsmålet er, om man som FCK-fan har lyst til at deltage i den sportswashing, der foregår fra disse arabiske rigmænd og monarker, der ganske vist tilfører så mange penge, at det næsten ikke kan gå galt sportsligt, men på den anden side i mange tilfælde også er foregangsmænd for elendigheder inden for menneskerettigheder i hjemlandene.

Er vi klar til at sluge den slags – ja, undskyld udtrykket – kameler, som ejere fra Saudi-Arabien, Qatar eller De Arabiske Emirater udgør i jagten på trofæer?

Fremtiden er spændende – for at sige det mildt.

FOTO: MARIA LOUISE REICHARDT

LANGT FRA MEXICO CITY

Han har for første gang i sit 21-årige liv forladt sit hjemland. Fra det varme og bombastiske Mexico City til det kølige og ordnede København. Kontrasterne står i kø, mens Huescas skal finde sig til rette i det kolde nord, på og udenfor banen.

Af Jakob Illerup

"Folk er mindre skøre her. I Mexico er alle mennesker lidt skøre, men begge steder er de glade."

Sådan udpensler Rodrigo Huescas én af de mange forskelle på at bo i Mexico City og 9500 kilometer væk i København. Det er blot én af de mange, nærmest diametrale modsætninger, der er mellem hans gamle og nye liv.

Som så mange andre raske drenge begyndte Rodrigo Huescas som helt lille at spille fodbold på den lokale bane i sit nabolag.

"Jeg sagde til min far, at jeg ville spille fodbold, og han hjalp mig med at finde et hold," husker Huescas.

Drengen var så talentfuldt, at han kom på fodboldskole fra han var 7 til 9 år. Derefter gik turen videre til Chaco Giménes' fodboldsskole. Argentinske Chaco Giménes var en stor spiller i Cruz Azul fra 2010 til 2018, og på hans fodboldskole blomstrede talentet for alvor.

"Da jeg var omkring 12 år gammel, tog jeg til Cruz Azul. Resten er historie, og nu er jeg her," siger den unge mexicaner.

Forskel på kulturen

"Det er svært at flytte hertil, fordi jeg er 21 år gammel, og min familie er i Mexico. Jeg er alene her, men nogle gange kommer min familie og min kæreste. Jeg ville gerne have, at min familie altid var her, men det er jo ikke muligt," siger Huescas med alvor i stemmen.

At København er syv timer foran Mexico City, har ikke ligefrem gjort det lettere, da der skal lidt planlægning til for at ringe hjem til kæreste, familie og venner.

Selvom hjemveen til tider er enorm, så har holdkammeraterne gjort starten i klubben lettere.

"Mine holdkammerater er nogle gode og glade mennesker. Der er en god atmosfære og kultur på holdet," fortæller Huescas.

Særligt har han fundet sammen med peruvianske Marcos Lopez. De kan tale spansk sammen og nyde nogle af de mange restauranter, København har at byde på.

Men hvad er den største forskel på at bo i Mexico City og København? Udover vejret? Der er Huescas hurtig til at pege på kulturen. Hvor folk i Mexico generelt er udadvendte og ekspressive, så har det været noget af et kulturchok at komme til et land, hvor folk er noget mere tilbageholdende, og godt kan virke lidt kolde.

Den nye virkelighed

Inden Rodrigo Huescas i sommer ankom til København, forstod han ikke meget engelsk – og kunne nærmest ingen ord. Men efter blot tre måneder med engelskkurser kan den nybagte løve gøre sig forståelig i et interview, selvfølgelig med lidt spanske gloser spredt her og der. Han går til engelskundervisning hver dag, og det er helt tydeligt vigtigt for ham, for at kunne falde til.

Inden Huescas valgte at tage til København, havde han set holdet i Champions League, og han var imponeret over præstationerne og byen. Det var dog ikke på grund af vejret, at beslutningen gik i retning af F.C. København. Han nød at kunne tage på stranden i den danske sommer, men nu hvor mørket og kulden lægger sig som en dyne over Danmark, bliver forskellen enorm.

Dog er det en imponeret Huescas, der fortæller om forskellen på infrastrukturen derhjemme og her.

> "Det er svært at flytte hertil, fordi jeg er 21 år gammel, og min familie er i Mexico.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

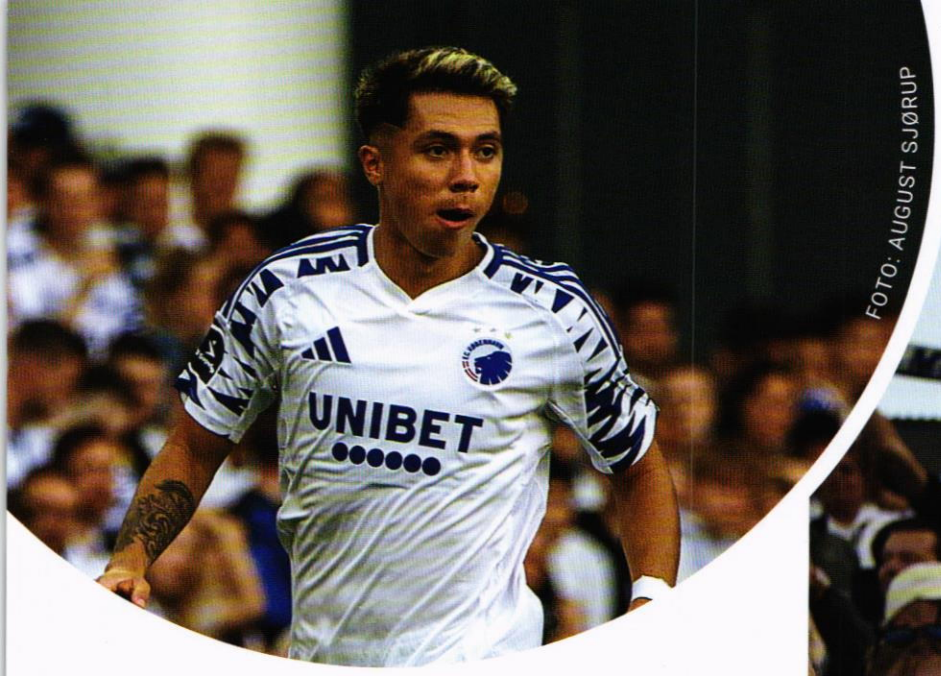

FOTO: AUGUST SJØRUP

"I Mexico er trafikken massiv. Her (i København) tager det 20 minutter at komme et sted hen, hvor det ville tage to timer i Mexico City."

Huescas kan godt lide at være ude og spise på de københavnske restauranter og gå i butikker. Men det er et andet sted, han opholder sig klart mest, nemlig derhjemme. Her spiller han PlayStation eller læser en bog. Afslapning er nøgleordet, og en god lur er aldrig af vejen.

"Og måske bare slappe af med en kop tereré. Tereré er en drik i Paraguay, Argentina og Brasilien. Det er lavet med det samme som mate. Det er den der sølvkop, hvor man har et sugerør i," fortæller den unge højre back.

Og jo, den kender vi godt fra nogle af vores tidligere sydamerikanske spillere.

Trives under pres

For Cruz Azul var Rodrigo Huescas vant til i gennemsnit at spille for omkring 20.000 passionerede mexicanere i sidste sæson. Han kæmper lidt med at finde de rigtige ord, men grundlæggende kan han godt mærke, at han er kommet til en lidt større klub, hvor forventningerne ligeledes er større.

"Jeg kan godt lide, at dette hold er det største her i landet, og at der er pres."

Og der er da også en vis forskel i spillet fra den mexicanske Liga MX.

"Jeg synes, det går lidt hurtigere. Folk i Superligaen er hurtigere, og banerne er også glattere, og dermed går spillet generelt hurtigere. Den tekniske kvalitet ligger nogenlunde på samme niveau."

En anden forskel fra Mexico er, at Huescas havde lidt større offensiv frihed på pladsen som wingback, som Cruz Azul spiller med.

"Nu spiller jeg jo højre back. Men måske foretrækker jeg wingbacken. Jeg blev vant til den position i Cruz Azul, hvor jeg havde en mere offensiv rolle. Men jeg kan også lide højre back," fortæller Huescas efter lidt betænkningstid.

Drømmene er mange. Både dem, der er håndgribelige, og dem, der rækker længere ude i fremtiden.

"For det første vil jeg gerne spille hver gang i Superligaen og vinde den. Jeg vil arbejde på at blive bedre hver dag," si-

Rodrigo Huescas

Født: 18. september 2003 i Naucalpan de Juárez (Mexico City).

Position: Højre back, wingback.

Tidligere klub: Cruz Azul (86 kampe, 6 mål, 14 assist).

Debut for Mexicos A-landshold: 1. juni 2024.

FOTO: AUGUST SJØRUP

> "Folk i Superligaen er hurtigere, og banerne er også glattere, og dermed går spillet generelt hurtigere.

ger Huescas og fortsætter: "Det ville være fantastisk at spille i Champions League, det er jo topturneringen i Europa."

Og så er der de helt store fodbolddrømme.

"Jeg drømmer om at vinde Champions League. Derudover vil jeg rigtig gerne med til VM i Mexico i 2030 (afholdes sammen med Canada og USA, red.). Vigtigst af alt er det, at min mor, far og familie ser mig spille i kampene."

FOTO: AUGUST SJØRUP

KOM OG VÆR MED HOS U18

Bliv en del af København U18 og oplev, hvordan det er at være en ægte F.C. København-fan – sammen med andre unge, der deler din passion og energi!

Er du mellem 13 og 17 år, er U18-medlemskabet din billet til en unik oplevelse som ung F.C. København-fan!
Som U18-medlem får du adgang til dit eget afsnit i PARKEN – en del af Nedre C, hvor der er gratis adgang på alle U18-dage. Afsnittet er skabt for at give vores unge medlemmer et fedt sted at mødes, knytte venskaber og dele den store passion for F.C. København.

Vi har vores egne unikke flag, et kæmpe U18-flag og en tromme, der virkelig får gang i stemningen. I samarbejde med Sektion 12 synger og hepper vi drengene på banen til sejr – vi skaber den perfekte atmosfære og sørger for, at vores støtte bliver hørt. Og for at sikre, at alt forløber glat, er der altid voksne fra U18-udvalget til stede i afsnittet. De står klar til at hjælpe med trommer, flag og alt andet, der gør din oplevelse endnu bedre.

Med dit U18-medlemskab får du en række fantastiske fordele:
Gratis adgang til U18-afsnittet på Nedre C på alle U18-dage, hvor du kan nyde kampen sammen med andre unge fans.
Medlemsbladet "Brølet" leveret direkte til din postkasse to gange om året, fyldt med eksklusive interviews, spændende artikler og alt det nyeste fra FCK. Rabat og tilbud fra vores samarbejdspartnere.
Eksklusive U18-arrangementer som udebaneture, hvor du kan følge FCK på fremmed græs, og tifo-maledage, hvor vi skaber de mest imponerende tifoer til kampene ofte i samarbejde med Sektion 12, rundvisninger og andre sjove aktiviteter.

Følg os på Instagram, hvor du blandt andet kan følge med i vores events og tifo-arbejde: **@u18_fckfc**

Julegaven til dig selv

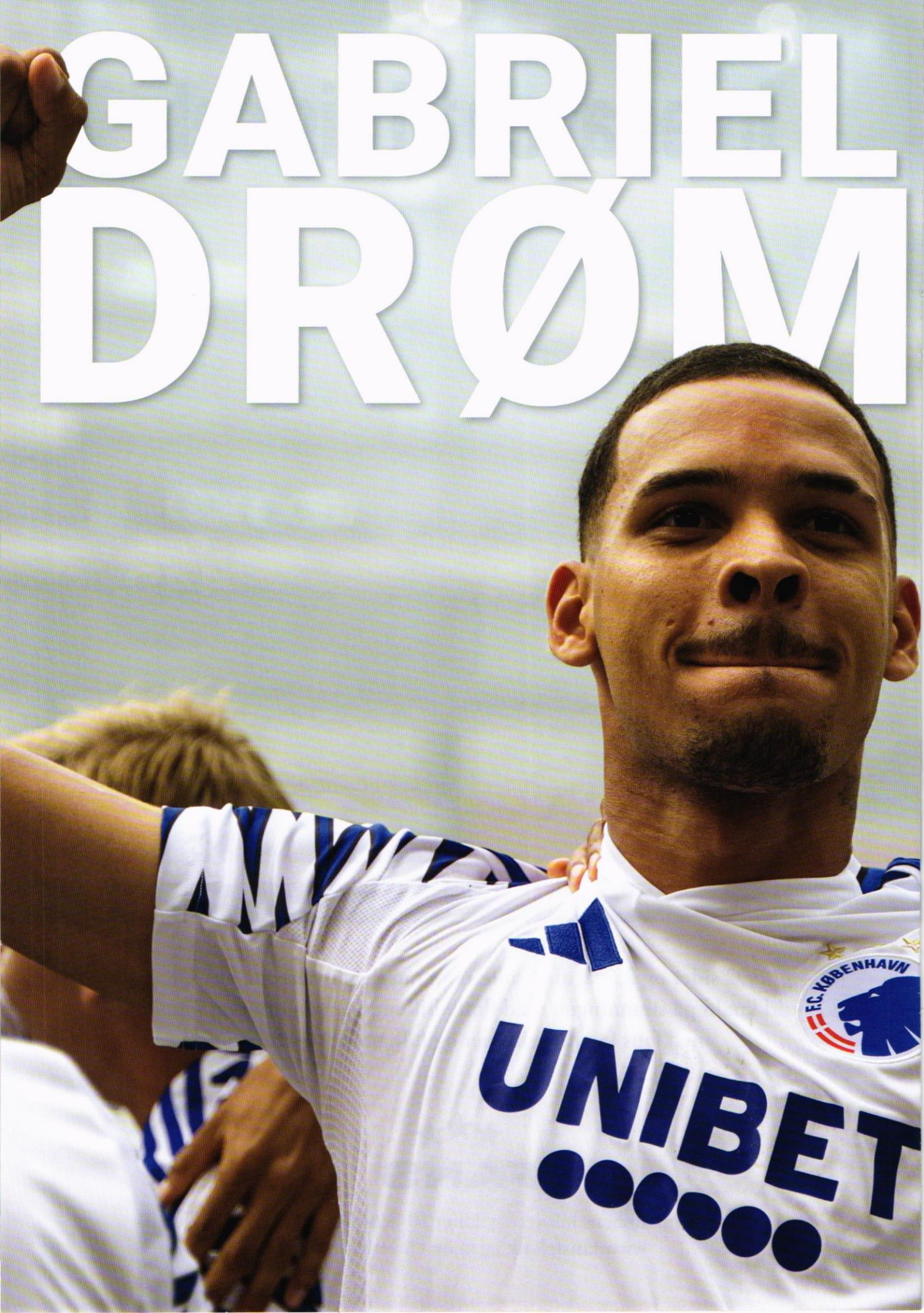

392 sider og 2,6 kg af et statement om det at være fan af FCK.
Fuld knald på stemningen med flotte billeder, fanhistorier og interviews
med fans fra alle tribuner og folk omkring klubben.

★★★
FANS

Køb den i fanklubbens lokaler og donér 10 % til FCKFC eller køb den på
www.fansfck.dk og få den leveret til døren.

GABRIEL DRØM

LEVER MEN

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

Sambabolden ruller igen i København! Efter knap 10 års tørke er der igen en brasilianer at finde på holdkortet i hovedstaden.

Af Kristoffer Olsen & Jill Petersen

Den nyudnævnte sportsdirektør Sune Smith-Nielsen har haft den helt store pengepung oppe af lommen og hentet den dyreste forsvarsspiller i klubbens historie. Ifølge den sælgende klub, portugisiske Gil Vicente, lød prisen på 37,5 millioner kroner i hånden og dertil 15 millioner kroner i potentielle bonusser.

Det er derfor store forventninger, der er blevet lagt på 24-årige Gabriel Pereiras skuldre.

Vi møder den smilende og imødekommende centerforsvarer på 10'eren efter en træning for at finde ud af, hvem han er både på og udenfor banen.

Da hans engelskkundskaber stadig er en smule begrænsede, har vi allieret os med en ven af Brølet, der taler portugisisk. Interviewet er derfor foretaget på portugisisk, oversat til engelsk og dernæst til dansk.

Kan du fortælle os lidt om din opvækst, og især hvad fodbolden har betydet for dig under din opvækst?

"Jeg er født og opvokset i Rio de Janeiro i Brasilien. Vi flyttede meget i min barndom; dog altid i Rio de Janeiro. Fodbold er kæmpestort i Brasilien. Alle brasilianske børn og unge elsker fodbold, og det gjaldt også for mig. I Brasiliens største byer er gadefodbold meget mere almindeligt end fodbold på græs, da der er mindre plads til græsarealer med fodboldbaner.

Mine første minder med fodbolden har derfor også været gadefodbolden. Jeg begyndte først at spille fodbold på græs, da jeg var omkring 13 år gammel. Jeg var dog nødt til at arbejde for at hjælpe med at forsørge familien, så det var begrænset, hvor meget fodbolden fik lov til at fylde.

Jeg skulle selvfølgelig også passe min skole, så det var faktisk kun i weekenderne, at jeg kunne spille fodbold på græs med vennerne for små, lokale klubber. Hvis der var tid til det i hverdagene, så foregik det altid bare på gaden."

Hvornår gik det op for dig, at der var en mulighed for en karriere i professionel fodbold?

"Som sagt spillede jeg ikke meget i mine teenageår grundet arbejde og skolen. Da jeg blev færdig med skolen, havde jeg ligesom så mange andre brasilianske unge drømme om at leve af at spille fodbold, men dengang havde jeg aldrig troet, at jeg skulle blive professionel.

Det var faktisk først, da faren til en af mine venner inviterede mig til en prøvetræning hos en af de semi-professionelle klubber i Rio de Janeiro, at jeg rigtig begyndte at tro på drømmen.

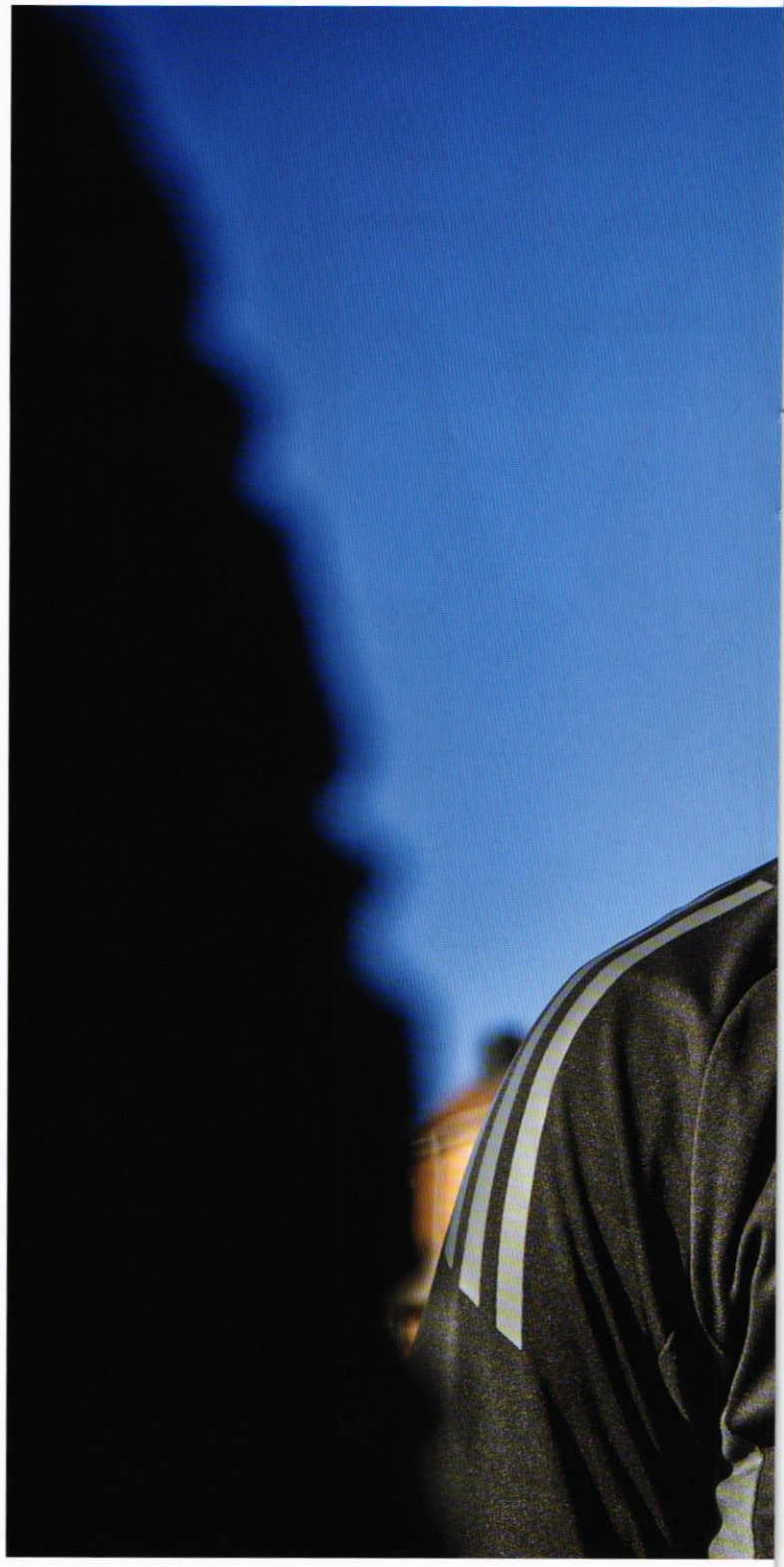
Selvom jeg i mine teenageår havde spillet på den centrale midtbane, var jeg tilbageholdende med at prøvetræne på den position, fordi så mange andre også gjorde det. Til gengæld var der få midterforsvarere, så jeg prøvetrænede som forsvarer i stedet. Det gik godt, og jeg blev tilbudt en kontrakt i klubben, hvilket jeg var ovenud lykkelig for.

Året efter blev jeg scoutet af en anden lokal klub i Rio de Janeiro, som dengang spillede i tredje division i Brasilien, og da jeg så blev rykket op i førsteholdstruppen og fik min første fuldtidsprofessionelle kontrakt, var jeg ekstatisk. Det var også det skelsættende øjeblik, hvor jeg sagde til mig selv, at nu skulle jeg gå hele vejen og satse alt. Kontrakten gav mig også mulighed for at forsørge min familie samtidigt med, at jeg kunne udleve en drøm."

Kan du beskrive den måde, du spiller fodbold på?

"Jeg ser mig selv som en meget rolig spiller. Jeg forsøger altid at tage dét, vi lærer på træningsbanen med ind i kampene. I F.C. København er træningen enormt fokuseret og målrettet, men der er altid plads til smil, og trænerne er gode til at sørge for god stemning.

Det hjælper selvfølgelig også, at harmonien i truppen er god, og at der er mange gode mennesker generelt på 10'eren. Min vigtigste opgave som midterforsvar er at hjælpe holdet med et godt opbygningsspil samt at holde så mange bolde som muligt ude af vores net. Og det forsøger jeg så at efterleve så godt som muligt."

> "Da jeg fik at vide, at F.C. København ville have mig, gik jeg til præsidenten i min tidligere klub og bad om et skifte.

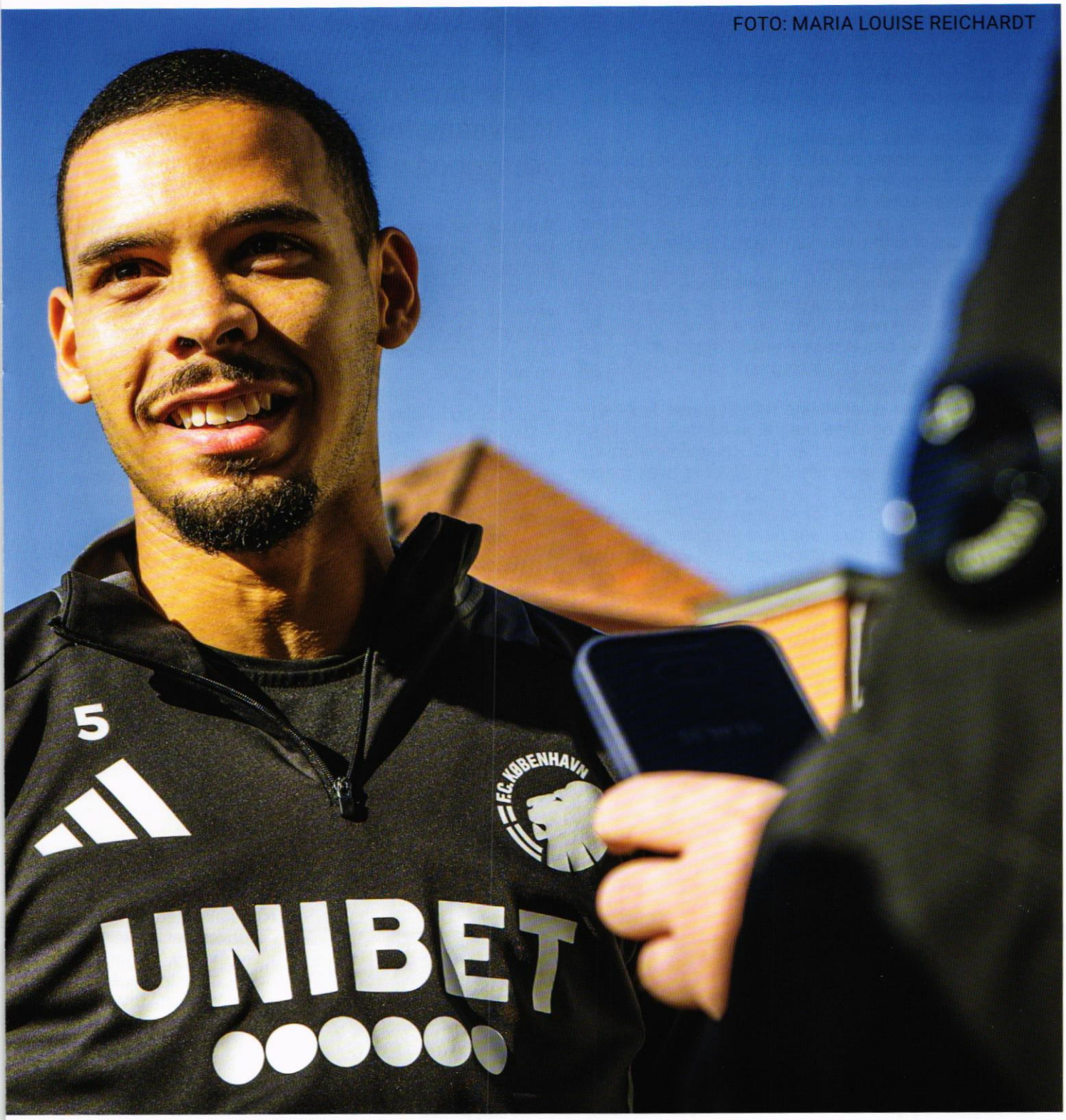

FOTO: MARIA LOUISE REICHARDT

Hvordan var det at flytte til Europa i forfølgelsen af din fodbolddrøm?

"I starten var det svært, fordi jeg skulle sige farvel til alt, hvad jeg kendte. Det var især svært at skulle undvære min mor, men jeg vidste inderst inde også godt, at drømmen om at slå igennem i Europa ikke kun var min drøm men også min mors drøm. Og hvem vil ikke gerne gøre sin mor stolt? Det motiverede mig helt vildt, så selvom det var et stort skridt, så var jeg helt afklaret med, hvorfor jeg tog afsted.

Det var jo også en stor risiko, da det 'kun' var en låneaftale for et halvt år, men når muligheden for at spille i Europa byder sig, så siger man ikke nej. Både i Portugal og Brasilien taler man portugisisk, og kulturen har mange ligheder, så det var en ret nem overgang.

Det har været noget sværere at flytte til København – hovedsageligt på grund af sprogforskelle. Jeg kan ikke dansk og heller ikke så meget engelsk, så det har været en stor omvæltning. Jeg forsøger at lære sproget så hurtigt som

> Jeg var nødt til at arbejde for at hjælpe med at forsørge familien, så det var begrænset, hvor meget fodbolden fik lov til at fylde.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

muligt, så jeg har bedre betingelser, men heldigvis har jeg rigtig god støtte både fra klubben og derhjemme.

Jeg er dog blevet advaret om, at jeg måske kan få lidt af et chok hen over vinteren, når det begynder at blive koldere og dagene kortere. Det tager jeg i stiv arm, så det skal nok gå."

Hvorfor valgte du F.C. København?

"Det faldt mig meget naturligt. Jeg havde set klubbens kampagner i Champions League og var blæst bagover af, hvor godt holdet gjorde det. Da jeg fik at vide, at F.C. København ville have mig, gik jeg til præsidenten i min tidligere klub og bad om et skifte. Han var meget forstående, og jeg har ikke set mig tilbage siden.

Klubben og især fansene er i verdensklasse. Jeg er meget glad for at have fået muligheden for at repræsentere en klub med de samme store ambitioner som mig selv. Nu handler det for mig om at tage én dag ad gangen og give alt, hvad jeg har – både til træning og kamp – i jagten på mesterskaber og pokaltitler.

Mit største ønske er at kunne repræsentere klubben i Champions League og være med til at sørge for, at klubben spiller i turneringen hvert år. F.C. København hører til i Champions League, synes jeg. Derudover er byen meget smuk, hvilket selvfølgelig også er et kæmpe plus."

Du scorede dit første mål for klubben mod Brøndby. Var dét øjeblik så stort, som du kunne have forestillet dig?

"Jeg var faktisk på stadion til kampen mod Banik Ostrava i august, hvor Victor (Froholdt, red.) scorede til allersidst. Fra det øjeblik så jeg frem til at score et mål foran fansene. Det brøl, det gav, var helt vildt, og man kunne tydeligt fornemme på hele stadion, hvor meget fodbolden – og især de europæiske kampe – betyder for fansene.

At jeg så skulle score mod Brøndby, endda foran Sektion 12, var en ubeskrivelig følelse. Det føles rigtig godt at være med til at vinde fodboldkampe, men et derby, som er så specielt for klubben, det var bare fantastisk. Øjeblikket går så hurtigt, så jeg håber at kunne gentage det igen på et tidspunkt."

Du har i et interview med klubben nævnt en tatovering, der har stor betydning for dig. Kan du uddybe, hvorfor den betyder så meget for dig?

"Ja, jeg har en tatovering på mit højre lår, som er gået hen og blevet mit motto for livet. Det er en frase, jeg har fået tatoveret for at minde mig selv om at huske mine rødder. Der står: "Det sande våben mod hovmod er altid at huske sin oprindelse".

> "Man ser tit, at når fodboldspillere slår igennem, bliver de arrogante, så jeg fik min tatovering for, at jeg altid bærer ydmyghed med mig.

Jeg kommer fra ingenting, og det er vigtigt for mig at huske mig selv på det. Man ser tit, at når fodboldspillere slår igennem, bliver de arrogante, så jeg fik min tatovering for, at jeg altid bærer ydmyghed med mig. Ydmyghed er for mig en god kvalitet at have, og jeg prøver så godt som muligt at udøve det – hvad end det er med venner og familie eller med fans og holdkammerater.

Min mor, som er mit største idol, var ikke særligt glad for tatoveringen, da jeg viste hende den, men da hun læste, hvad jeg havde fået skrevet, blev hun meget stolt. Det er vigtigt for mig at gøre min mor stolt; udover min kone og datter er hun min klippe."

Hvem er Gabriel Pereira uden for fodbolden?

"Ligesom på banen er jeg en meget rolig person. Jeg er velsignet af at være blevet far, og jeg elsker at bruge tid sammen med min familie derhjemme. Fodbold kan være et kaotisk miljø at arbejde i, så jeg nyder at have et stille liv ved siden af.

Jeg er vokset op i en social familie, så når jeg har familie og venner på besøg, bruger jeg alle døgnets ledige timer på at være sammen med dem også. Vi har blandt andet besøgt mange af Københavns turistattraktioner, men jeg synes faktisk, at det er federe bare at hygge derhjemme med bræt- og kortspil eller andre stille og rolige aktiviteter.

Udover det elsker jeg at lave mad. Min mor lærte mig i mine teenageår at sætte pris på at kunne stå i et køkken selv – især med tanke for, at jeg skulle brødføde mig selv, da jeg flyttede til Portugal og ikke havde andre til at lave mad til mig. Jeg er virkelig faldet for at bruge meget tid på madlavning; det håber jeg at kunne give videre til min datter en dag."

FOTO: MARIA LOUISE REICHARDT

Gabriel Pereira

Født: 7. maj 2000 i Volta Redonda (100 km fra Rio de Janeiro)

Position: Centerforsvarer.
Højde: 188 cm.
Fod: Højre.

Klubber:
2021-2022: Volta Redonda (25 kampe, 1 mål, 2 assist)

2022-2023: Vilafranquence (49 kampe)

2023-2024: Gil Vicente (41 kampe, 4 mål)

2024: F.C. København

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

FRA DET ENE STADION

Groundhopping er blevet et populært fænomen blandt fodboldfans verden over, og appen 'Futbology' er en central dynamo – vores skribent brugte den til at få én på opleveren i Usbekistan.

Tekst og foto: Thomas W. Pohlentz

Jeg kendte ikke begrebet groundhopping, før jeg opdagede Futbology i 2017. Dengang hed appen Groundhopper, og det var en åbenbaring at kunne organisere de mange fodboldoplevelser, man har samlet gennem årene. Heldigvis har jeg altid gemt billetter og programmer, hvilket gjorde det muligt at rekonstruere tidligere bedrifter. Jeg kan klart anbefale denne retrospektive rejse til de lange, superligafrie vinteraftener, der venter.

Der findes mange typer samlere med forskellige mål og ambitioner. På Futbology vises ens profil ud fra fem nøgledata: 1. favorithold, 2. placering på listen over flest kampe med favoritholdet, 3. antal registrerede kampe, 4. antal besøgte stadions og 5. antal lande, hvor man har set kampe.

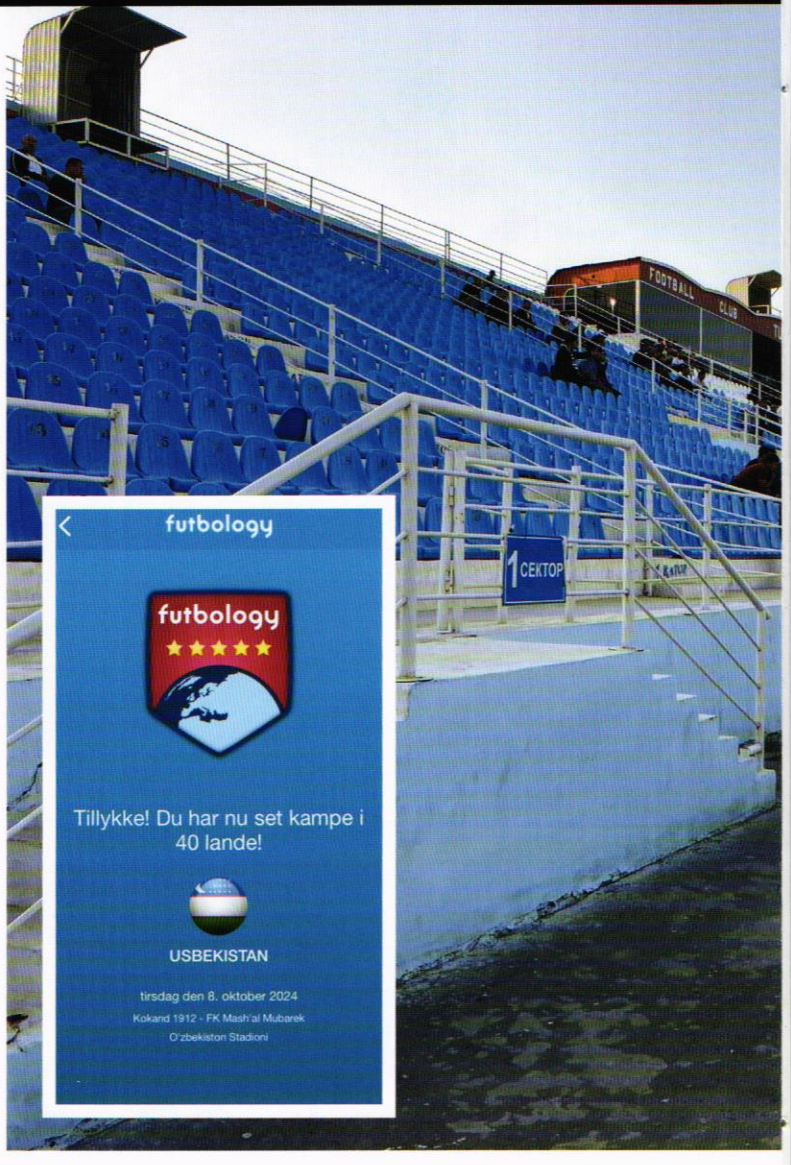
For mange handler det om at se flest mulige kampe med deres favorithold eller på ét stadion – en klassisk aktivitet for en fodboldfan. Appen fremhæver den profil, der har checket ind flest gange på et bestemt stadion, og prestige følger naturligvis med titlen som 'ejer' af en ikonisk arena eller med flest kampe for ens favorithold.

Nogle samlere fokuserer på specifikke kampe som finaler eller derbyer, andre på at besøge alle stadions i en bestemt liga eller så mange forskellige stadions som muligt. Alle kombinationer eksisterer, men groundhopping har også fået et broget ry. For nogle fodboldfans virker det hjerteløst at haste fra kamp til kamp blot for at registrere store mængder af kampe. I visse områder af Polen og Tyskland kan det endda være risikabelt at blive opdaget som groundhopper – lokale fans ser det som en overfladisk tilgang og kan reagere krigerisk.

Jeg elsker at se fodbold svært tilgængelige steder, men mine mest skattede minder er selvfølgelig dem med FCK. Min første rigtige groundhopping-rejse var til en sommerkamp i 1998, hvor FCK spillede mod FC Svendborg på Høje Bøge Stadion.

Jeg husker stort set intet fra selve kampen, bare at det hyggelige stadion var placeret blandt solbeskinnede bøgetræer. Kun Lerpytter Stadion i Thisted kan måle sig med Høje Bøge i navnets lyriske hyldest til omgivelserne. Og jeg husker plakaterne, der reklamerede for kampen, og faldskærmsudspringere, der landede på banen. Det føltes som om, cirkus var kommet til byen.

I oktober i år gik turen til Usbekistan. Målet var en VM-kvalifikationskamp mellem Usbekistan og Iran, men en anden kamp gjorde det største indtryk. Dagen efter, jeg ankom til Tasjkent, viste det sig, at Iran-kampen var udsolgt. Det var måske muligt at skaffe billet, men med kun tre dage til kampstart kunne jeg ikke være sikker. Men på Futbology kunne jeg se, at der samme dag blev spillet kamp i den usbekiske 3. division. Afstanden var over 200 kilometer, gennem en bjergkæde. Desuden spillede hjemmeholdet ikke på deres normale stadion. Et tegn på upræcise data? Det virkede som en usikker tur. Kunne jeg nå hen til en landsby i den usbekiske provins? Og blev kampen overhovedet spillet der? Ikke spørgsmål, man bare kunne besvare med Google, mest fordi alt i Usbekistan foregår på russisk eller usbekisk, og jeg forstår ingen af delene.

Men jeg havde fundet en ven på X. Donat boede i Tasjkent, var groundhopper og kunne tale engelsk. Jeg spurgte ham, om det var muligt at nå til kampen mellem Kokand 1912 og FK Mash'al Mubarek. Det mente han, men jeg skulle afsted med det samme. Det lød spændende, måske lidt for spændende, men jeg tænkte, det var min eneste chance for at se

TIL DET ANDET

en kamp i Usbekistan. Og hvis forsøget mislykkedes, havde jeg jo stadig to dage til at skaffe billet til landskampen.

Afsted gik det. Jeg mødtes med Donat på en metrostation. Herfra kørte vi til en såkaldt 'Pitak', en stor parkeringsplads, hvor det er muligt at tage en taxa til et væld af steder – eller finde andre, som skal samme vej. På pladsen finder Donat hurtigt én, som skal den rette vej og aftaler en pris på omregnet 75 kroner.

Kort efter sidder jeg på bagsædet af en ældre Chevrolet med 3,5 timer til kampstart. Turen deles med to andre passagerer: en venlig lille mand og en herre med langt skæg, som ligner en talebaner – samme lange skjorte og hovedbeklædning. Chaufføren var også en karakter: en stor, grov mand med markante centralasiatiske træk, som kunne have spillet skurk i en Hollywoodfilm.

Sikkerhedsseler er ikke på mode i Usbekistan, og jeg skulle snart komme til at savne sådan én, da chaufføren blev utilfreds med en anden bilist i den tætte trafik og begyndte et skænderi gennem vinduet. Begge rullede vinduet ned og kørte tæt op ad hinanden ad flere omgange med 120 km i timen og udvekslede serier af sure gloser. At dømme på mine medpassagerer var det ikke unormalt. Talebaneren sov videre, og min sidemand gav flere gange sit besyv med i skænderiet.

Snart ramte vi bjergene, hvor alle sving, både op og ned, blev taget i så høj fart som muligt. Centrifugalkraften kastede os fra side til side, og kunne mærkes i hele karosseriet. Talebaneren sov fint gennem dytten, opbremsninger og mislykkede overhalingsforsøg. Chaufføren havde ingen respekt for lastbiler, der ville skifte bane. Men mod alle odds kom vi gennem bjergene uden skrammer og holdt ind ved en bod. Jeg fortalte venligt chaufføren med tegnsprog, at han kørte ret vildt. Han smilede stolt, og guldtænderne skinnede i solen.

Der var nu en time til kick-off. Talebaneren blev snart sat af på et gadehjørne. Det samme gjorde min sidemand, og så blev det min tur. Jeg havde næsten opgivet håbet. Der var kun 40 minutter tilbage, og jeg var usikker på, om der overhovedet var en kamp, og hvor vi egentligt befandt os. Skiltningen er ret mangelfuld i det sydlige Usbekistan. Men jeg blev sat af på en busholdeplads. Chaufføren viste mig en lokal minibus, og jeg forstod, han sagde noget om fodbold til buschaufføren.

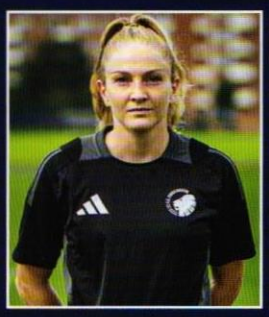
Den lille bus bumlede ud ad landevejen, og snart kunne jeg se lysmasterne. Håbet levede. Da vi holdt foran stadion, kunne jeg se folk på tribunen. Futbology havde givet korrekte data! Jeg købte en billet til 8 kroner og kom ind, netop som kampen blev fløjtet i gang. Det var lykkedes at se fodbold langt ude på det usbekiske bøhland, en berusende fornemmelse. Stadionet var en ældre sag fra sovjettiden. Spillet var fint. Jeg sludrede med en tysker fra Rostock.

For mange handler groundhopping ikke bare om at se en fodboldkamp, men om rejsen dertil, menneskene, man møder, og de minder, der skabes. Det er en særlig rejseform, som forvandler verden til en skatkiste af oplevelser – en hyldest til sporten og til alle de små øjeblikke, der får en fodboldfan til at føle sig hjemme, uanset hvor de er.

På Futbology har 1.583 personer registreret sig som FCK-fans, hvilket gør os til den 31. mest populære klub blandt appens hundrede tusind brugere. FCKFC er også repræsenteret på appen. Klik under "Fanklubber" i menuen og slå op på F.C. København Fan Club. Vi er i øjeblikket 175 medlemmer. Herinde kan man blandt andet se lister over, hvem der har set flest FCK-kampe, hvem der har set klubben i flest lande, samt de billeder, medlemmerne deler fra kampene.

Forfatterens Groundhopping-aktiviteter kan følges på Instagram på kontoen:
groundhopp_kjoebenhavn

VELKOMMEN T

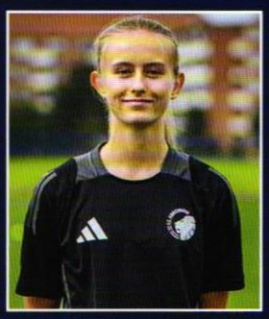
Anna Kaas #1
Keeper
11. januar 1997
Kom fra Sundby BK

Julie Nowak #3
Højre back
3. september 1995
Kom fra U.S. Sassuolo Calcio
Ungdom i Herlev IF

Sara Rasmussen #13
Forsvar
26. juli 2000
Ungdom i Brøndby IF

Ida Ankerstjerne #16
Keeper
3. juli 2005
Kom fra Brøndby IF
Ungdom i Husum boldklub

Olivia Bergmann #4
Center back
23. feburar 2001
Kom fra B93
Ungdom i HGI Hillerød

Sasha Denham #21
Forsvar
28. november 1988
Kom fra FC Damsø
Ungdom i Frederiksberg Boldklub

Line Hemme #36
Keeper
3. december 2001
Kom fra FC Damsø

Emma Jensen #5
Forsvar
12. marts 2005
Kom fra Østerbro IF

Freja Løvenfald #24
Forsvar
11. april 2003
Kom fra FC Damsø
Ungdom i FCN

Freja Vestfred #2
Forsvar
25. februar 2004
Kom fra FC Damsø

Ida Skovbo #6
Forsvar
18. april 2003
Kom fra Kolding IF

Kia Syndergaard #30
Forsvar
31. august 1987
Kom fra FC Damsø

IL LØVINDERNE

Julie Børkop #7
Midtbane
23. marts 2007
Kom fra B93

Emma Drewes #19
Midtbane
29. december 2004
Kom fra Damsø

Svava Mørk Andersen #14
Angreb
12. juni 2005
Kom fra FC Damsø

Frederikke Troldborg #8
Midtbane
4. januar 2002
Kom fra B93

Olivia Midjord #20
Midtbane
20. maj 2007
Kom fra FCN

Liv Norre Rasmussen #15
Angreb
26. oktober 2006
Kom fra HB Køge

Catrine Gryholt #9 (Anfører)
Midtbane
16. marts 1993
Kom fra Ballerup Skovlunde

Josephine Lech #10
Angreb
16. oktober 2003
Kom fra Rosengård

Celine Dalsten #18
Angreb
27. oktober 1998
Kom fra FC Damsø

Sophie Borre #12
Midtbane
29. juli 1999
Kom fra Damsø

Emma Brandt #11
Kant
27. december 2006
Kom fra HB Køge

Mathilde Hemdorff Andersen #27
Angreb
17. oktober 2007
Kom fra FCN

FOTOS: FCK.DK

11
10
7

FOTOS: MARIA LOUISE REICHARDT

HATTRICK OG HISTORISK SEJR

Onsdag den 14. august 2024 klokken 18.30 blev FCK's første kvindekamp nogensinde fløjtet i gang – det blev en kæmpe oplevelse, ikke mindst for Brølets reporter

Af Agnes Lawaetz

Det var et kæmpe øjeblik, da det første dommerfløjt lød.

Solen skinnede, græsset duftede skønt, stemningen var høj, og den store grill var blevet tændt i den lille by Svogerslev tæt på Roskilde, da 11 FCK-kvinder stillede til kamp for første gang – det var til en kamp i pokalturneringen.

Man kunne se glæden i øjnene på de mange små piger og drenge, der beundrede deres nye helte, mens voksne fældede tårer over, at løvinderne endelig var en realitet.

Det begyndte nervøst for det nybagte hold, men de mange blå-hvide fans, der stod med flag ved banden, kunne hurtigt juble, da Josephine Lech skrev sig ind i historiebøgerne som den første målscorer i FCK's kvinders historie.

Og hun stoppede ikke der. For da dommeren fløjtede til pause, kunne vores piger gå i omklædningsrummet med en 3-1 føring, og et hattrick af Josephine Lech. Men de gav sig alligevel tid til børn, der bad om autografer og billeder.

Fest og sang

Unge som gamle, piger som drenge, var dukket op i de klassiske, betagende FCK-farver for at støtte op om den historiske kamp.

"Hvor er det vildt," kunne man høre fra sidelinjen, og "Sejr"-råbet kørte også nogle omgange blandt de cirka 200 FCK-fans, der var dukket op, og som fyldte den ene langside. Lokale fra Svogerslev var også kommet for at overvære, hvad de nye løvinder havde at byde på og måske få taget et billede med den fornemme FCK-bus.

Da der i de døende minutter af kampen stod 7-1 til vores løvinder, og et nyt angreb blev sat i gang, syntes vores keeper ikke, at fansene lavede nok larm, så hun råbte:

"Kom så, der er fem minutter tilbage, lav noget larm!"

Og det satte gang i fansene med først en "Anna Kaas, Anna Kaas, Anna Kaas"-sang og derefter nogle FCK-sange, inden det gik over i "U-u-ubesejret" fra de mange københavnske fans.

Jublen var stor hos byens nye helte, da dommeren fløjtede af, og 7-1-sejren var kørt i garage.

De glædestrålende piger krammede hinanden, og de stod længe og gav autografer, efter de havde fået taget billeder med et "FCKvinder"-banner, som fanklubben havde lavet.

Vild følelse

Duften af grill begyndte så småt at opløses i aftenluften, og stemmerne blev lavere i takt med, at de mange tilhængere begyndte at gå hjem efter den historiske kamp.

Jeg kunne kun stå tilbage og tænke over, hvor stort det var for mig som (kvindelig) FCK-fan endelig at kunne opleve de blå-hvide kvinder løbe på banen for første gang.

Jeg huskede tilbage til den 8. februar 2023, da Rebecca Steele blev ansat som projektchef, og hvor jeg tænkte:

"Endelig, nu sker der noget".

553 dage senere kunne jeg få lov at stå med min FCK-kvindetrøje med "ONE CLUB MENTALITY 10" på ryggen og juble hele syv gange, fælde en tåre eller to og sige højt for mig selv:

"Nu er vi i gang, nu har FCK reelt et kvindehold."

Svogerslev BK - FCK
1-7

0-1: Josephine Lech
1-1: Lea Gregers
1-2: Josephine Lech
1-3: Josephine Lech
1-4: Emma Brandt
1-5: Emma Brandt
1-6: Olivia Bergmann
1-7: Celine Dalsten

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

"DET BETYDER LIDT EKSTRA, NÅR MAN ER HERFRA"

I Brølets faste indslag om de unge talenter har vi denne gang talt med angriberen Amin Chiakha.

Af Marie Friis Gaard

Hvordan har det været for dig at komme op i Superligaen?
"Det har været utrolig fedt. En virkelig stor oplevelse og noget, man har gået og drømt om, siden man kom til klubben. Utrolig fedt."

Du blev delt topscorer i Youth League. Hvordan har det været for din udvikling som spiller og dine forberedelser til at rykke op i A-truppen?
"Youth League er nok det højeste ungdomsniveau, man kan komme op på udover EM og VM. At blive topscorer i Youth League er selvfølgelig en stor cadeau til mig, men det viser også, hvor gode vi var som hold sidste år. Jeg fik lov til at vise mig frem sidste år, og det har nok også hjulpet mig med vejen herop til."

Er der nogle af de ældre spillere, der har taget dig ekstra under sine vinger efter oprykningen til A-truppen?
"Ikke som sådan. Jeg synes, at vi har en rigtig god trup nu. Alle tager sig godt af alle. Vi kan snakke med den ældste, og den ældste kan snakke med den yngste. Jeg synes ikke rigtig, at der er en bestemt. Da Orri var her, snakkede mig og Orri meget sammen, men jeg synes, at vi har en rigtig god trup, og at vi alle sammen snakker med hinanden."

Hvordan er forholdet mellem jer unge spillere?
"Jeg synes, forholdet mellem os unge er meget godt. Nu kender vi også hinanden fra U19. Mig og Oliver Højer har kendt hinanden i rigtig mange år nu, så det er selvfølgelig meget naturligt, at vi går sammen."

Ses i også uden for fodbolden?
"Ja, nogle gange tager vi lige ind på Strøget, og så tager vi ud og får noget mad. Vi er rigtig gode venner."

Hvad har været din største oplevelse med FCK?
"Det var nok AGF hjemme, min første Superliga-kamp i Parken. Jeg tror ikke rigtig, at der er noget, der kan sammenlignes med det. Næsten fyldt stadion. Det var vildt."

Vi fans elsker jo, når det er klubbens egne drenge, der spiller, men hvad betyder det for dig, at du kan repræsentere klubben, der har været med til at give dig din fodboldopdragelse?
"Det er selvfølgelig noget, jeg selv har drømt om, og jeg tror også, det betyder meget for min familie, der også er fra København. Begge mine forældre holder med FC. Det betyder lidt ekstra, når man er herfra, end det ville gøre, hvis jeg kom fra udlandet."

Hvis du skulle sammenligne dig selv med en tidligere FCK-spiller, hvem skulle det så være?
"Nikolaj Jørgensen kan jeg godt lide. Den måde, han spiller på, hvor jeg også godt kan lide at have bolden i fødderne."

Hvad er planerne for dig i FCK og for fremtiden?
"Planen er at slå igennem, vinde et par mesterskaber, blive topscorer et par gange, og så tager vi den derfra. Men lige nu skal jeg bare fokusere på at slå helt igennem på førsteholdet."

Er der et stort hold ude i verden, du drømmer om?
"Ja, det er der jo altid. Jeg tror, det største er Real Madrid, men man skal ikke udelukke andre muligheder."

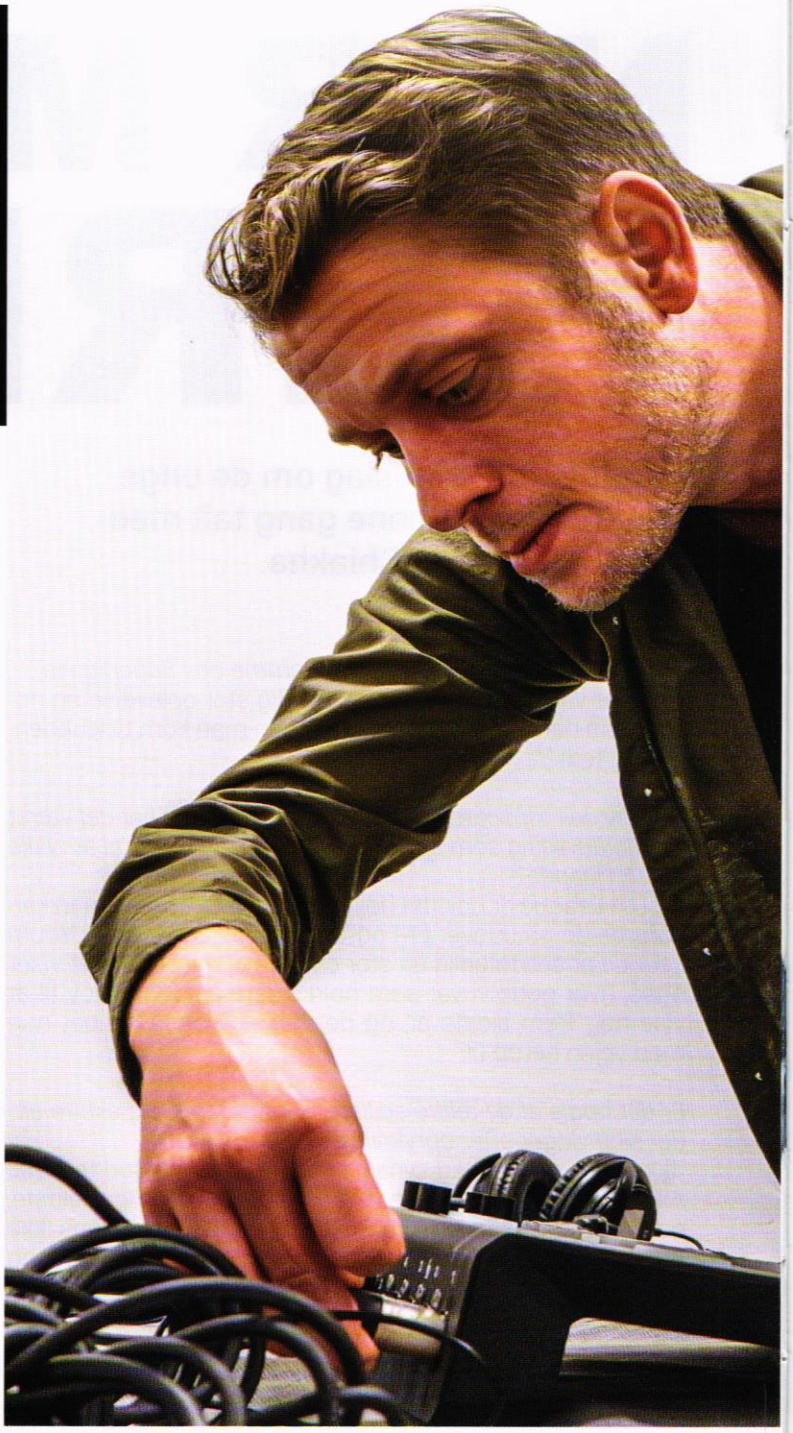
Og så her til sidst: Hvor lang tid går der, før du er topscorer i Superligaen?
"Max to år."

"

Planen er at slå igennem, vinde et par mesterskaber, blive topscorer et par gange, og så tager vi den derfra.

Fast radio

"F.C. København betyder alt for mig". Der er ingen tvivl hos hovedpersonen i denne udgave af Brølets faste segment "Fast Mand i Kulissen", David Bertelsen. Selvom David ugentligt bruger, hvad der svarer til en deltidsstilling, på at lave podcast om F.C. København, er det for ham det hele værd. "Jo tættere, du bringer dig selv på klubben, jo større følelser har du også. Og omvendt giver større følelser også mere engagement til at bruge endnu mere tid på at lave podcasts."

Af Kristoffer Olsen

David Bertelsen er 42 år, bosat i det københavnske Nordvestkvarter og vært på Absalons Radio – en fodboldpodcast om F.C. København, som Brølet har sat sig ned med David i Fanklubbens lokaler for at høre nærmere om. David er uddannet historiker med speciale i fodbold og ynder at nørde alle aspekter af fodboldklubben, som siden sin indvielse har været et bærende element i hans liv.

Som barn spillede David fodbold i KB, og da det i starten af 90'erne blev meldt ud, at nu skulle der dannes en topprofessionel fodboldklub på Frederiksberg, hvor David er vokset op, stod det soleklart fra det øjeblik, at dem skulle David følge.

Forinden havde han haft en følelse af "klubhjemløshed", som han selv kalder det. Desværre holdt størstedelen af skolekammeraterne på Frederiksberg med de unævnelige fra Vestegnen, hvilket i Davids optik var fuldstændig uhørt. Des nemmere var det at trække den hvide trøje over hovedet fra dag 1.

Hvad er dit fedeste FCK-minde?
"Det må være Zumas saksespark. Det kan lyde som en kliché, men for mig havde det mål bare alting. Udover at være det flotteste mål, der nogensinde er scoret i Superligaens historie, så var det kulminationen på flere års medaljetørke. Og så gjorde det jo ikke noget, at det var mod netop ærkerivalerne", siger David med et glimt i øjet og fortsætter:

"Jeg stod på Nedre C dengang og havde det perfekte udsyn til at se den gå ind. Jeg får stadig gåsehud af at tænke tilbage på det, så det må vel betyde, at det er mit fedeste FCK-minde. Jeg må dog i samme omgang nævne Ajax-kampen i Amsterdam i 2006; det er måske min største fortrydelse, at jeg ikke tog med derned. Champions League var jo det forjættede land, og i min vennekreds talte vi enormt meget om, at vi skulle være virkelig heldige, hvis vi skulle gå videre. At det så skete, var jo dengang kæmpe, kæmpe, kæmpestort, så jeg er også lidt ærgerlig over ikke at have været dernede."

Hvor befinder du dig på kampdagene?
"I de sidste 5-6 år har jeg stået på Nedre B sammen med nogle kammerater, men jeg har efterhånden været fast på alle tribuner, lige fra Nedre A med fanklubben i 90'erne hen over Øvre A og Øvre C til Nedre C. Jeg havde faktisk ikke i tankerne, at jeg skulle stå på Sektion 12, men der var flere af mine kammerater, der havde forsøgt at lokke mig til det, og da der så pludselig var en fribillet, så tænkte jeg 'okay, så prøver vi det.'

Og jeg har ikke set mig tilbage siden. Det var som om, jeg var 18 år igen, og det var en super fed følelse. I den periode af mit liv studerede jeg, så det var også kærkomment, at sæsonkortet til Sektion 12 var noget billigere end på Nedre C. Det betød meget for mig som studerende, at jeg fik mere råderum i budgettet."

i kulissen

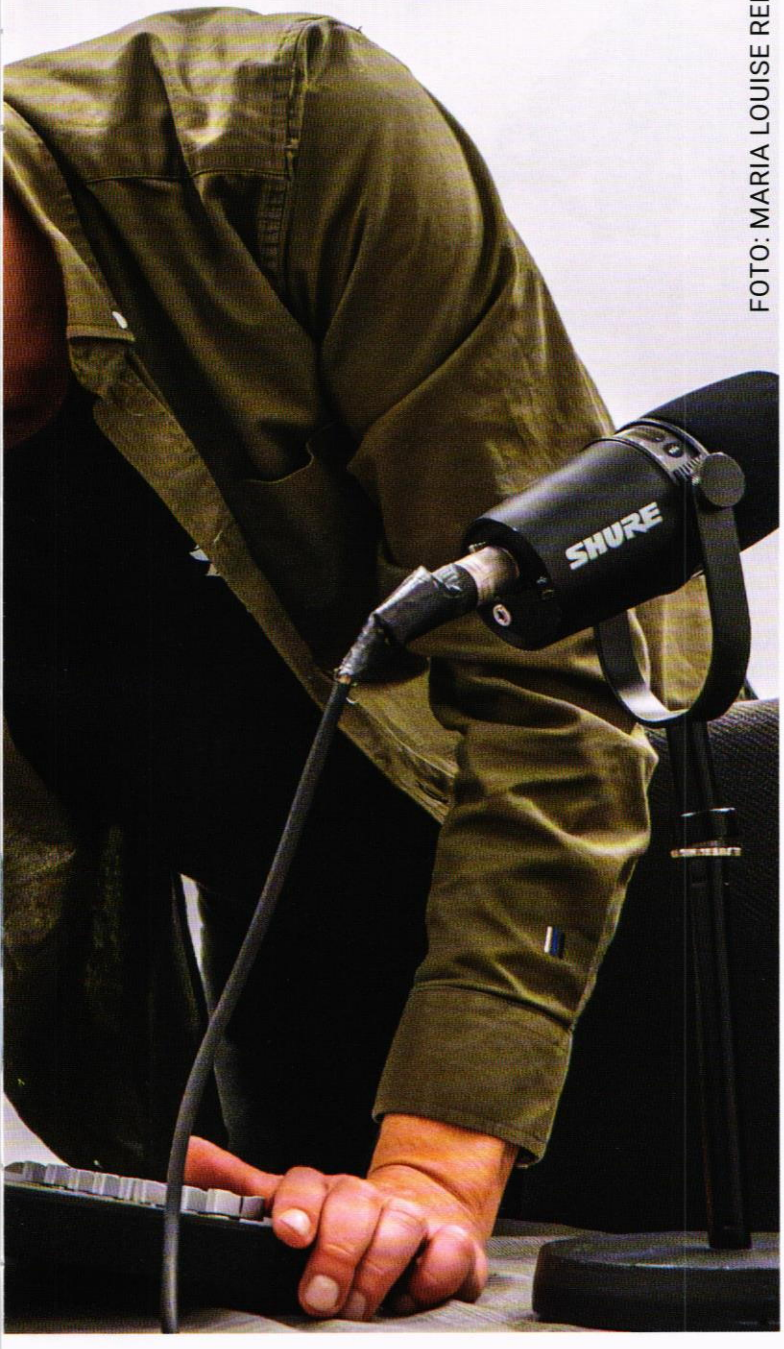

FOTO: MARIA LOUISE REICHARDT

Hvad betyder FCK for dig?
"Umiddelbart kommer mit svar an på, hvilken periode i mit liv, du havde haft spurgt mig. Da jeg var 12-18 år, der var det hele min identitet. Omdrejningspunktet for mit liv var FCK, og jeg kunne ikke få nok. Der skete så nogle ting i mit liv, hvorfor jeg i starten af 00'erne faktisk stoppede med at komme i Parken. Jeg fulgte dog stadig med i resultaterne, transfers og den slags. Det vendte i løbet af noget tid, og følelserne er kun blevet større med årene.

Jeg har været så heldig at have fået skabt et stort socialt netværk omkring F.C. København, og jeg bruger meget tid med de mennesker, som jeg har lært at kende gennem kærligheden til klubben og byen.

Udover min tætteste familie er der ikke rigtigt noget, der står højere som fast omdrejningspunkt for mit liv end F.C. København. Så i bund og grund betyder F.C. København alt for mig. Og det er dét, der driver værket på Absalons Radio. Jeg elsker simpelthen at tale om F.C. København."

Kan du komme lidt nærmere ind på, hvordan og hvorfor Absalons Radio blev til?
"Det første afsnit optog vi tilbage i februar 2020. En af mine kammerater, Victor Johansson, lavede dengang allerede podcast og spurgte mig, om vi ikke skulle lave podcast om FCK også. Vi brugte dengang ufatteligt meget tid på at tale om F.C. København, så det gav god mening, at vi skulle forsøge at udtrykke det gennem en mikrofon. Det gjorde vi så, og da der gik covid-19 i den ikke længe efter, faldt det ret naturligt at fortsætte Absalons Radio som et 'corona-projekt".

Dengang var det Victor, der var vært på programmet, hvor jeg så agerede panel, men vi var begge afklarede med, at det vigtigste i Absalons Radio skulle være, at man fik så mange forskellige mennesker med ind i podcasten som muligt. Vi var simpelthen så trætte af at høre på de samme 'eksperter' på TV, som skulle forsøge at kloge sig på samtlige 12 hold i Superligaen.

Vi kunne jo tydeligt se, at vores kendskab til F.C. København ofte strakt sig ud over de såkaldte TV-eksperters. Det blev derfor et mantra i Absalons Radio, som stadig dyrkes den dag i dag, at vi ville tale med mennesker, som havde fingeren mere på pulsen. På grund af familieliv har Victor måttet trække sig fra podcasten, hvorfor det er blevet til et énmandsprojekt.

Den dag i dag ringer jeg og panelet i studiet stadig fans af den kommende modstander op og taler med dem om det kommende opgør. Der diskuterer vi alt fra forventninger til kampen og tidligere opgør til fankultur, tifoer og så videre. Og det er klart dét, som er det allerfedeste ved at lave Absalons Radio. At kunne få mange flere nuancer ind i en fodbolddebat og tale med de mennesker, som ved allermest om en fodboldklub – fansene.

Jeg tror også, at fordi vi tager udgangspunkt i at tale fankultur meget mere end andre podcasts omhandlende F.C. København, så skiller vi os ud. Vi kan blandt andet tydeligt se det på lyttertallene, når vi for eksempel har nogle af gutterne fra tifoholdet i studiet. Det er klart de episoder, der har de højeste lyttertal.

Og det siger måske en del om, at interessen for tribunelivet og fankulturen vægter mindst lige så meget som spillet på banen. Det er blandt andet også grunden til, at en af de faste deltagere i panelet bruger enormt meget tid på et segment, som vi har valgt at kalde 'fanfortællinger'. Her finder vi frem til nogle personer, som har en superfed historie om en kamp, de gerne vil dele, og der kan vi godt lide at stille en platform til rådighed.

Andre Superliga-hold med fanpodcasts er også begyndt i stor stil at benytte sig af konceptet om at ringe andre klubbers fans op. Det glæder mig faktisk, at vi i Absalons Radio har kunnet skabe den præcedens."

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

FOTO: MARIA LOUISE REICHARDT

Hvordan ser en normal optagelsesdag ud for dig?
"Første skridt er at finde nogle gæster, som har lyst til at komme ind og tale med mig. Det ændrer sig jo fra uge til uge, og det er et kæmpe puslespil. Jeg forsøger altid at planlægge en måneds tid ud i fremtiden, men der vil selvfølgelig altid være uforudsete afbud, sygdom og den slags, så det er klart min største hovedpine med programmet.

Der skal derudover til hvert afsnit laves et manuskript, som skal danne rød tråd og agenda for det specifikke afsnit. Manuskriptet forfatter jeg selv, og det starter med, at jeg skal have taget noter til den seneste kamp. Hvis jeg ser kampen i TV, tager jeg noter undervejs, men hvis jeg ser den på stadion, er det sjældent, at jeg tager noter dér. Der vil jeg i så fald oftest se kampen igen mandag aften efter arbejde og tage noterne dér.

Mandag aften går generelt med, at jeg bruger nogle timer på at sikre, at alt er klar til ugens afsnit. Når vi så skal optage, sørger jeg selv for de lavpraktiske ting. Vi er flere podcasts, der deler samme studie, så jeg skal ikke fragte udstyr andet end min computer, manuskript og hukommelseskort til lydfilen.

Jeg arbejder til dagligt med podcasts, så jeg er ret habil med selve opsætningen og optagelsen. Efter optagelsen er færdig, er næste skridt at overføre lydfilen fra hukommelseskort i lydmixeren til min computer, så jeg kan redigere i optagelsen, når jeg kommer hjem. Hvert afsnit plejer at være halvanden til to timer langt, så jeg bruger nok, hvad der svarer til to til tre timer på at redigere også.

Jeg er efterhånden ret skarp til at indsætte lydtapet og skillere, så at podcasten får den udformning, som jeg gerne vil have. Det lydtapet og de skillere, som jeg bruger, er blandt andet jazz fra 40'erne og 50'erne. Det kan jeg ret godt lide og synes, det passer godt ind. Jeg vælger dog med vilje ikke at redigere særligt meget – hvis overhovedet – i samtalen mellem mig og gæsterne, da jeg gerne vil have, at lytterne skal have fornemmelsen af at være fluen på væggen. Jeg får rigtig god respons for den måde, der bliver redigeret på, så det vælger jeg at fortsætte med."

Hvad er drømmen for Absalons Radios fremtid?
"Jeg kunne rigtigt godt tænke mig en makker, som har den samme lyst til at drive værket. Det har også været planen i et godt stykke tid. Jeg gør ved hver vinter- og sommerpause status over programmet, og der kan jeg godt mærke, at batterierne er flade. Det pusterum, som pauserne giver, er faktisk enormt kærkomment.

Men så samler jeg energi, og der går faktisk ikke længe, før jeg nærmest tripper for at komme i gang igen. Det kunne dog være rigtigt fedt, hvis jeg kunne have nogen at læne mig op ad, for det er i øjeblikket et énmandsprojekt, og jeg bruger meget tid på det. Kandidaten som makker skal selvsagt være kæmpe FCK-fan og have lysten til at lave podcast. Men mest af alt skal det være én, som jeg kan gå i spænd med. Nu hvor det desværre ikke er lykkedes, så vil jeg sige, at hvis jeg kan tjene nok på podcasten, så jeg for eksempel kunne tage fri om fredagen og den dag fokusere udelukkende på Absalons Radio, så ville det være en kæmpe aflastning. Jeg ville også kunne forsvare at lave Absalons Radio meget bedre, hvis for eksempel jeg gik hen og fandt mig en kæreste, eller der skete andre ændringer i mit liv.

Men derudover er jeg meget tilfreds med måden, podcasten kører på i øjeblikket. Selvfølgelig vil man altid gerne have flere lyttere og binde folk sammen på tværs af tribunerne. Især det sidste føler jeg er en vigtig opgave for Absalons Radio. At kunne være mikrofonholder for fans fra alle tribuner og give dem en stemme. Det vil jeg gerne forsøge at bruge endnu mere krudt på i fremtiden.

Qua min uddannelse som historiker vil det være kærkomment at kunne bruge endnu mere tid på at nørde det historiske element af F.C. København og fansene omkring klubben. Selvfølgelig har jeg også en forkærlighed for historie, så jeg kan da også være i tvivl om, hvorvidt lytterne vil finde det lige så interessant, som jeg gør. Med det sagt så har vi faktisk lavet nogle afsnit, hvor vi har kigget tilbage i gemmerne, hvilket fik ganske god respons, selvom lyttertallene ikke nødvendigvis ændrede sig det store. Det kunne faktisk være, at vi skulle give det et skud snart igen."

Du kan lytte til 'Absalons Radio' her:

LE FIX
est. 1999
Copenhagen

DE U LØ

Hvad er der i pakkerne?

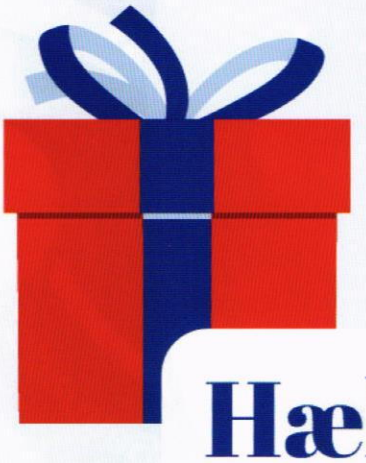
Leo har været i drillehumør og byttet om på bogstaverne. Kan du gætte hvad der er i pakkerne?

Blod fod

Elits pejlrør

Hæler saltkød

Kan du gætte de 3 julemænd?

3 spillere har været så frække at klæde sig ud som julemænd, kan du se hvem der gemmer sig bag skægget og huerne?

NGE
VER

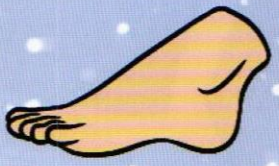

Fra os til jer

(løs rebussen og få svaret)

-ed

-f

-h

BRØLET

F.C. KØBENHAVN
FAN CLUBS OFFICIELLE
MEDLEMSBLAD #94

